

การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1

รัชนา สุขลำಡง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
กุมภาพันธ์ 2563

การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1

รุ่งนภา สุขสำแดง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริณญาณศาสตรมหาบัณฑิต^๑
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา^๒
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา^๓
กุมภาพันธ์ 2563^๔
ติบสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา^๕

THE STUDY OF PROBLEMS IN THE OPERATION OF STUDENT SUPPORT SYSTEM OF
SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF PHRANAKHON SI AYUTTHAYA PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA 1

RUNGNAPA SUKSUMDAENG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

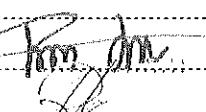
February 2020

รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา, 189 หน้า. อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒ์ มองไชสง, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร.พักรัตน์วิภา ตะเพียนทอง.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน 2) เปรียบเทียบ
ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร
สถานศึกษาและขนาดของสถานศึกษา และ 3) นำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน
วิธีดำเนินการวิจัย มี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน และ
เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและขนาดของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 จำนวน 125 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างสุ่มแบบง่าย
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบค่าเฉลี่ยรายจุ่
ด้วยวิธีของชฟพ ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน โดยการสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์
และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการวิเคราะห์การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของ
สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 โดยภาพรวมและรายค้านอยู่
ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน
และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน และ 2) การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพ
เหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ตาม
อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่าอายุ มีปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือ
นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประสบการณ์ในการทำงานมี
ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน และ
ขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน ไม่มีแตกต่างกันทุกด้าน และ 3)
แนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน 5 ด้านดังนี้ 1) ด้านการรักษาข้อมูลเรียนรายบุคคล ต้องมี
การศึกษาและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล ต้องจำแนกกลุ่ม^{*}
ของผู้เรียน เป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยง 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน จัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน 4)
ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ต้องมีระบบการกำกับ ติดตามการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง 5) ด้านการส่งต่อ
ต้องมีการร่วมมือกับเครือข่าย เช่น ครุภัณฑ์ หน่วยงานสาธารณสุข หน่วยงานปกครองท้องถิ่น และชุมชน

คณะ ครุศาสตร์ ลายมือชื่อนักศึกษา วงศ์ษา^{*}
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ปีการศึกษา 2562 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

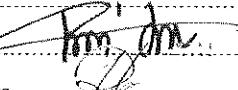
Rungnapa Suksumdaeng. (2020). **A Study of Problems in the Operation of Student Support System in the Schools under the Office of Phranakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area 1.**

Thesis for the Master of Education Program in Educational Administration, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. 131 pp. Advisor: Assistant Professor Teerawat Montaisong, Eh.D., Co-Advisor: Sirirat Sukuntapuek, Ph.D.

ABSTRACT

This research aims to: 1) study the problems in the operation of the student support systems in the schools under the Office of Phranakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area 1; 2) to compare the problems in the operation of the student support system in the schools classified by age, work experience, and size of educational institutions; and 3) to explore ways to resolve the problems facing school support systems. The sample group used in the research was 125 school administrators under the Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area 1. They were chosen by simple random sampling. The data collection instruments used in the research included a questionnaire with a reliability of 0.97 as well as interviews. The statistics used in data analysis for the questionnaire were mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance (One-way ANOVA), and paired mean test by Scheffe's method. Then, the researcher studied the method for resolving support system problems by the interviews with five experts. They were chosen through purposive sampling. The data from the interviews was analyzed through content analysis technique.

The results of the study showed: 1) the problems in the operation of the student support system in the schools under the Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area 1, overall and in each aspect were at the medium level. By aspect, the highest mean score was in the area of student support. The lowest was in transferring students. 2) The results of the comparison of problems in the operation of the student support system of the schools, classified according to age, position, work experience and the size of educational institutions, indicated the age caused support students problems in transferring students differently with a statistical significance of .05. Working experience caused support students' problems impacted every aspect differently with a statistical difference with a level of .05. In terms of the difference of the size of institutions, it had no impact on any aspect. 3) There were 5 ways to solve student problem support system including: 1) to identify individual student must study and collect their personal information individually; 2) classification of individual students must be done based on groups of the normal students and risky students; 3) to support and develop students must hold activities suitably with the students; 4) to protect and assist the students must have a follow up system by advising continuously; 5) to transfer the students must have cooperation with other sectors, such as advisory teachers, public health sector, local government sector, and local community.

Faculty Education Student's signature
Program Educational Administration Advisor's signature
Academic year 2019 Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ จนสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ชีระวัฒน์ มองไชสง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.พักตร์วิภา ตะเพียนทอง ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ รัตน์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ ให้ข้อเสนอแนะ และแนะนำ อีกทั้งยังได้ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่แบบสอบถามจนเป็นรูปเล่ม ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เรียบสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือ ประสานงานตลอดงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ฤทธิ์ คลังพลด ว่าที่ร้อยตรี ดร.คุณาวุฒิ เดชเสถียร ดร.ธนาี ชูกำเนิด ดร.พัชรา เดชโภน และ ดร.เพทาย บุญประคง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เขี่ยข้อมูล ในการตรวจเครื่องมือในการวิจัย ให้คำแนะนำและช่วยปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ถูกต้อง และขอบขอบพระคุณผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่ คุณพ่อคุณแม่ และครูอาจารย์ ที่เป็นผู้้อนรวมสั่งสอน และ枉枉ากฐานทางการศึกษาให้กับผู้วิจัย

รุ่งนภา สุขสำเ箪

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
กิตติกรรมประกาศ	๗
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพประกอบ	๙
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	7
ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	8
วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	11
ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	13
ปัจจัยที่สำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	17
ประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	20
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	25
กลยุทธ์ความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	44
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย	63
	ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาปฐมหารการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยาเขต 1	63
	ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1	67
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
	ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	69
	ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1	70
	ตอนที่ 3 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1	81
	ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา 1	83
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
	สรุปผลการวิจัย	85
	อภิปรายผล	88
	ข้อเสนอแนะการวิจัย	94
	บรรณานุกรม	96

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ การทำวิทยานิพนธ์	104
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ การทำวิทยานิพนธ์	106
ภาคผนวก ค แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์	112
ภาคผนวก ง ผลประเมินผลค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (IOC) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมิน	122
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์.....	126
ประวัติย่อผู้วิจัย	130

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประเด็นการพิจารณาเพื่อจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนแต่ละด้าน.....	35
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพด้านต่าง ๆ	70
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในรายด้านและภาพรวมทั้ง 5 ด้าน	71
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในด้านการรู้ขั้นนักเรียนเป็นรายบุคคล	72
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในด้านการคัดกรองนักเรียน	74
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	76
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา.....	78
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในด้านการส่งต่อนักเรียน.....	79
9 การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1	81
10 การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำแนกตามประสิทธิภาพในการทำงาน.....	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา	83

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2 ระบบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.....	27

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 63 ได้กำหนดว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษาตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2550ก, เว็บไซต์)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมในการดำเนินชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 22 แนวทางจัดการศึกษาขึ้นให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน ทุกคน โดยยึดหลักว่า ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสามารถที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเติมศักยภาพ รวมทั้งมาตรา 23 (5) ในการจัดการศึกษา ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการคือเรื่องความรู้และทักษะ ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข การจัดกระบวนการเรียนให้ดำเนินด้วยความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้รู้จักคิด เป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อการพัฒนาผู้เรียน ตามศักยภาพ นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนก็นับว่าเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

คุณภาพชีวิตของประชาชนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาประเทศ เพราะคนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่นั้นสาเหตุมาจากคน การพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีนั้น จึงจำเป็นต้องเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็กและเยาวชน โดยองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้คนมีศักยภาพสูงสุดคือการศึกษา การที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาจึงเป็นรากฐานของการพัฒนาคน ดังคำกล่าวว่า “การศึกษาพัฒนาคน

พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติ” ก่อตัวคือ ประกาศที่มีความสามารถจะสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545, หน้า 27)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการทางการศึกษาของโรงเรียนที่เกี่ยวกับ การส่งเสริม การป้องกันรวมถึงการแก้ไขปัญหา ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพตามความ แตกต่างระหว่างบุคคล โดยรู้จักค่านับและพัฒนา ศักยภาพของตน มีทักษะการดำรงชีวิตมีวุฒิภาวะ ทางอารมณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักคิดตัดสินใจและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่ง คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระทรวงสาธารณสุข ได้ร่วมมือกันกับกรมสุขภาพจิต วางแผนฐานเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตของนักเรียน จึงตระหนักรถึงความสำคัญที่จะต้องมีระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้กระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจน โดยมีการประสานความ ร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมทั้งจะต้องมีวิธีการจัดกิจกรรม และเครื่องมือต่างๆ ที่มีคุณภาพ ใน การดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งจะส่งผลให้ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ โดยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่จะนำไปสู่ความมั่นคง ประเทศชาติได้นี้ จะต้องเน้นด้านการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพชีวิต เพราะประชากรของแต่ละ ประเทศนั้นถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากกว่าทรัพยากรใดๆ ปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทโดยตรง ต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ประเทศชาติใดที่มีทรัพยากรพร้อมไปด้วยศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาแล้วสังคมนั้นประเทศนั้นถือได้ว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เป็นผลทำให้ประชากร ของประเทศได้รับความสุข ความสำเร็จในชีวิต โดยทั่วหน้ากัน (มนิษฐา เทวิทรภักดี, 2540, หน้า 51)

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 11 (3) และ มาตรา 19 ที่มีการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนรวมถึงการพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนรวมทั้งให้ การช่วยเหลือทางวิชาการในการวิจัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน (สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา, 2550, เว็บไซต์) ดังนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุขหรือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสำคัญและสนใจในเรื่องนี้มาก

ปัจจุบันการศึกษานับเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีความเจริญงอกงาม ก้าวหน้าทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์สังคม วัฒนธรรม และสติปัญญา โรงเรียนหรือ สถานศึกษาจึงมีส่วนร่วมในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลืออบรมสั่งสอน ฝึกฝนจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้เจริญเติบโตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีคุณภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คือเป็นคนดีคนเก่งและมีสุข ดังนั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษา จึงต้องหาวิธีจัดกระบวนการทางการ

ศึกษา เพื่อการพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน นักเรียนสามารถจัดหลักสูตรพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ก็เป็นสิ่งสำคัญ ประการหนึ่งในการพัฒนา ในสภาพของสังคมยุคการสื่อสาร ไร้พรมแดน เราต้องยอมรับว่า มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมากในการค่านิยมชีวิต การสื่อสารเทคโนโลยี ต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบความเริ่มรุ่งเรืองแล้ว ยังมีผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการแข่งขันกัน ในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งปัญหายาเสพติดที่รุนแรง ปัญหาเหล่านี้ก่อให้เกิดความเครียด ความทุกข์ความวิตกกังวล มีการปรับตัวไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้น ม.1-3) ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ซึ่งจัดเป็นวัยวิกฤติ เนื่องจากเป็นวัยที่มีภาวะอารมณ์แปรปรวนสูง วุฒิภาวะทางอารมณ์ไม่สมบูรณ์ มีความสับสนในการวางแผนบทบาทของตนเอง ในสังคม ขาดทักษะและประสบการณ์ในการใช้ชีวิตร่วมกับปัญหา เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและเกิดความสับสนในการปฏิบัติตนต่อเพื่อน ซึ่งมีพฤติกรรมและการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม เป็นต้นว่า แต่งกายผิดระเบียบ กระด้างกระเดื่อง ไม่มีสัมมาคาระะ หม่ำลอดอย เก็บตัวเขื่องซึม พุดจากร้าวร้าวไม่สุภาพ โถ่เตียง เสียงดัง เ懊อ้อ ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทน์เออม (2544, หน้า 15) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมวัยรุ่นไทย พบว่า พฤติกรรมที่ขัดต่อสังคมของเด็กไทยโดยทั่วไป คือ การลักเล็กน้อย การพูดเท็จ การนินิ โรงเรียน การดื้อรั้น การบัดดี้นาร์บีนข้อบังคับของโรงเรียน เช่น ดื่มสุรา สูบบุหรี่ การยกพวก เข้าตีหรือนัดกันไปชกต่อยการแก้ไขต่อการกระรรานเด็กหรือเด็กผู้หญิง การขโมยเงินของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับการป้องกัน และแก้ไขอย่างเหมาะสม อาจก่อให้เกิด ปัญหาที่รุนแรงในอนาคต ได้ จากรายงานสถิติของก.ศ.จ. พบว่า ปัญหาของเยาวชนในโรงเรียน ร้อยละ 30 ของนักเรียนมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิตที่แสดงออกมาในลักษณะต่างๆ เช่น ปัญหาทางอารมณ์ มีอาการซึมเศร้า ห้อแท้ และทางทางออกตัวการฟ่าตัวตาย นอกจากนี้เยาวชน 1 ใน 10 เท่านั้นที่ได้รับการช่วยเหลือให้เข้าใจปัญหาของตนเองและสามารถใช้ศักยภาพของตนในการแก้ปัญหา โรงเรียนมีนักเรียนจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบ โดยตรงและทางอ้อมจากปัญหาดังกล่าว ในการสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน พบข้อมูล นักเรียนมีปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาครอบครัว บิดามารดาอย่างร้าย แยกกันอยู่ปัญหาด้าน เศรษฐกิจ บิดามารดาอยู่ต่างจังหวัด นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องหรืออยู่กันตามลำพัง สภาพเข่นหนี้ทำให้นักเรียนมีจิตใจร้าวเหว่ มีความรู้สึกขาดความอบอุ่น มีผลกระทบต่อด้านการเรียน มาโรงเรียนอย่างไม่มีความสุข ไม่มีสมานัชในการเรียน บางครั้งตื่นสายมาโรงเรียนไม่ทันบางคน ขาดเรียน หนีเรียน ผลการเรียนตกต่ำ นักเรียนเหล่านี้ ถูกขังไว้ในทางที่ไม่ดี เช่น การใช้สารเสพติด หรือไปเที่ยวต่าง

มั่วสุมอาจคล้อยตามได้ง่ายจากปัญหาดังกล่าว โรงเรียนจึงต้องพยายามหาวิธีที่ จะช่วยเหลือ และ ป้องกัน ปัญหาต่างๆ เพื่อให้นักเรียน เรียนอย่างมีความสุข ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพปัจจุบันและปัญหาของการดำเนินงานระบบคุณภาพในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังกล่าว โรงเรียนจึงได้ดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือ นักเรียน ทางด้านการส่งเสริมในส่วนที่ดี ของนักเรียน ด้านการป้องกันมิให้เกิดปัญหาหรือลูกلام มา ก่อน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบ คุณภาพช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยาเขต 1 เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผนในการบริหารจัดการให้ การดำเนินงานตามระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

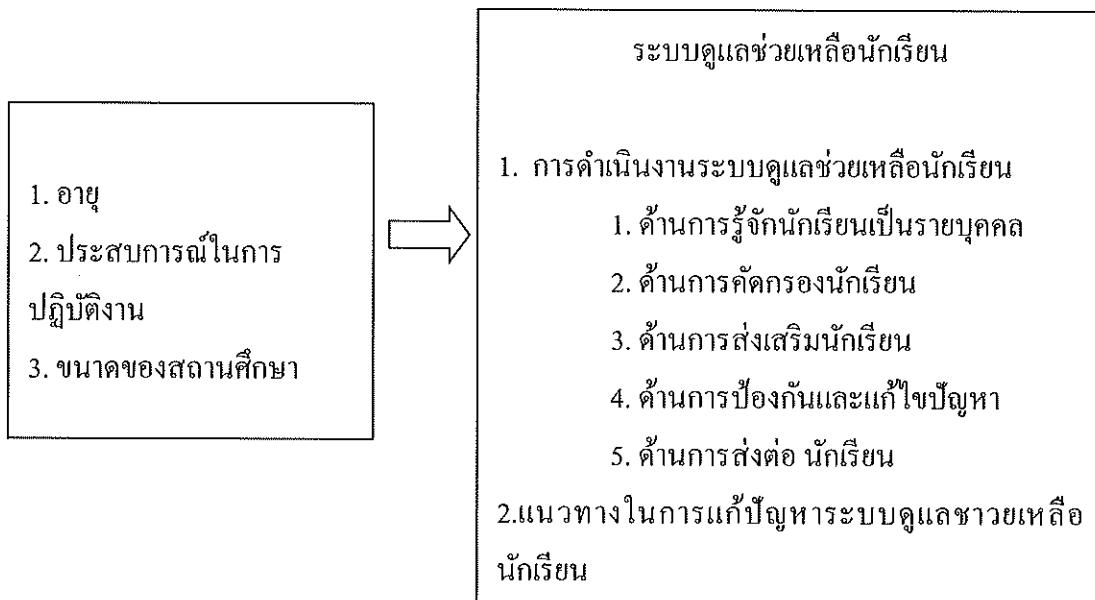
การดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อ นักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 35)

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรด้าน อายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ นักเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนด กรอบแนวคิดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน แสดงให้เห็น ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ตามภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนได้รับชักและเข้าใจตนเอง มีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง รวมทั้งครูได้รักภักดีนักเรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมและป้องกันปัญหาของผู้เรียนอย่างเสมอภาค ประกอบด้วย

การรักภักดีนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่จำเป็น เกี่ยวกับตัวนักเรียน

การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การดำเนินการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ตัวนักเรียน ในด้านต่างๆ โดยอาศัยข้อมูลจากการเบี่ยงสะสาน แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) แบบประเมินทางอารมณ์และข้อมูลการเยี่ยมบ้านนักเรียน

การส่งเสริมพัฒนานักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ใน ความดูแล ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นในทุกด้าน

การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การดูแลเอาใจใส่ป้องกันและช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน

การส่งต่อนักเรียน หมายถึง เมื่อมีการแก้ปัญหาโดยวิธีการต่างๆแล้วนักเรียนมี พฤติกรรม ไม่ดีขึ้น ต้องดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป

สถานศึกษามายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1

ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง การแบ่งขนาดตามเกณฑ์ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ตามบบริบทของโรงเรียนแบ่งสถานศึกษา ได้ดังนี้ สถานศึกษานาดเล็ก หมายถึง มีนักเรียนตั้งแต่ 299 คนลงมา และสถานศึกษานาดใหญ่ หมายถึง มีนักเรียนตั้งแต่ 300 คน ขึ้นไป

ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือ หมายถึง การปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียน ที่ได้รับมอบหมายและแต่งตั้งจากผู้บริหารการศึกษาให้ดำเนินการเกี่ยวกับระบบการคุณภาพเหลือ นักเรียนที่อยู่ในความคุ้มครองครุ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากการรวมกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเป็นฐานความรู้ในการกำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน
 - 1.1 ความหมายของระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน
 - 1.2 วัตถุประสงค์ของระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน
 - 1.3 ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน
 - 1.4 ปัจจัยที่สำคัญของระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน
 - 1.5 ประโยชน์ของระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน
 - 1.6 การดำเนินงานระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน
 - 1.7 กลยุทธ์ของระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน
2. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบคุณภาพชั้นนำให้นักเรียน

พนມ ล้ม อารีย์ (2548, หน้า 26) ระบบทรงคุณภาพชั้นนำร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตร่วมกับสังคมมนุษย์ โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้วการบูรณาการป้องกันและการช่วยเหลือแก่ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ของการนี้ของการพัฒนา เนื่องจากสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในสังคมแล้ว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของยาเสพติด ปัญหาการแบ่งปันในรูปแบบต่างๆ ในสังคมโลก ปัจจุบัน ปัญหาครอบครัว การพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังของพระราชนูญติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 13) จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

ทุกฝ่าย โดยเฉพาะบุคลากรในโรงเรียนซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่างๆ เพื่อ การดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดด้วยความเมตตาต่อศิษย์และภูทิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการ พัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในปัจจุบันมีจุดเด่นจากการแนะนำโดยในปี การศึกษา 2496 กระทรวงศึกษาธิการได้แนะนำเข้าไปให้บริการในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียน เบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นแห่งแรกในประเทศไทย

ต่อมาในปี พ.ศ.2546 ได้มีการประกาศกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการยังได้กำหนดให้ครุฑุกคนเป็นครู แนะนำและเยี่ยมนักเรียนตามระบบดูแลนักเรียนอีกด้วย

1.1 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544, หน้า 15) ได้ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ วิธีการดำเนินงานในการช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีรูปแบบและขั้นตอนอย่างชัดเจนสามารถปฏิบัติได้

กรมสามัญศึกษา (2544, หน้า 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและ เครื่องมือ การดำเนินการอย่างชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการตั้งแต่ แรกเริ่ม จนถึง การประเมินความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรภายในห้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติหรือกลุ่มพิเศษ

กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองมีแนวทางในการ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองรวมทั้งครู ได้รู้จักนักเรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมและป้องกันปัญหาของ ผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติหรือกลุ่มพิเศษ

รัฐธรรมนูญ (2546, หน้า 1) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบอย่างมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็น บุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครุฑุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจนมีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่สามารถ ตรวจสอบได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 1) ให้ความหมายว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่

พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 4) ได้ให้ความหมายว่า การดูแลช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริม การพัฒนาการป้องกันและการแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

วิญญาณธรรม (2549, หน้า 9) ได้สรุปความหมายของการดูแลช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลดปล่อยจากสารเดพติด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 35) ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูทุกคน มีส่วนร่วม และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ให้แก่นักเรียน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง กรมสุขภาพจิตและสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงทราบดีถึงความสำคัญที่จะต้องมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้กระบวนการทำงาน เป็นระบบมีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนรวมทั้งมีวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ โดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงานดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นบุคคลบุคคล ดังนั้น การยึดนักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนา เพื่อคุ้มครองและรักษาความสามารถของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร โรงเรียน ในทุกระดับ ผู้ปกครอง หรือชุมชน

2. ความสำเร็จของงาน ต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ทั้งการร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคน ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร โรงเรียน ในทุกระดับ ผู้ปกครอง หรือชุมชน

3. รูปแบบการประเมิน โครงสร้างระบบการช่วยเหลือนักเรียน

รายงานที่ นนทวัน (2551, หน้า 5) กล่าวถึงความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือทำงานที่ชัดเจน โดยมีครุที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครุที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมถึงการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน

จุรีรัตน์ มีพันธ์ (2553, หน้า 13) ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจน สถาดคล้องกับการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความตั้งใจของนักเรียนที่มีต่อครุ มีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาปัจจุบัน แก้ไขปัญหาให้นักเรียนมีคุณภาพที่พึงประสงค์ และมีความปลอดภัยในทุกๆ ด้าน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตลักษณ์ของตน

กรมสุขภาพจิต (2554, หน้า 131) กล่าวว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครุที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครุที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึงการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ด้วยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครุที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

ดาวรุ่ง นูกดาภิ (2553, หน้า 15) ได้สรุปความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือประกอบการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครุประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน ประสานความร่วมมือระหว่างบุคคลภายนอกสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยดำเนินงานตามองค์ประกอบ ๕ ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การปรับปรุงแก้ไข และ การส่งต่อ

นธริน แพลงจันทึก (2554, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีครุประจำชั้น และครุที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข การส่งต่ออย่างมีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือ โดยประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีพัฒนาการ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ปราสาณ จินตนาภูมิ (2555, หน้า 5) ได้สรุปความหมายระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการของครูที่ปรึกษาในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือโดยประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุขตามอัตลักษณ์ของตน

บุญส่ง สิงห์สม (2556, หน้า 69) ให้ความหมายว่า ระบบการคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเอง โดยมีครูประจำชั้น /ครุที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครุทุกคนมีส่วนร่วม

จุติกรณ์ นิสสัย (2558, หน้า 14) ได้สรุปความหมายระบบการคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน หมายถึงการดำเนินงานคุณภาพช่วยเหลือ นักเรียนอย่างมีองค์ประกอบ มีการประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องในการคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน เพื่อการดำเนินงานพัฒนาและการแก้ไขปัญหานักเรียน

ลัดดาวัลย์ เพชรจันทร์ (2559, หน้า 15) ได้สรุปความหมายระบบการคุณภาพช่วยเหลือ นักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงาน คุณภาพช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน เป็นการส่งเสริม การป้องกัน และแก้ไขปัญหาอย่างมีขั้นตอน ซึ่งจะมีวิธีการ และเครื่องมือในการทำงานที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงาน ที่สามารถตรวจสอบได้ โดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างครูประจำชั้นหรือครุที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาในการดำเนินงานพัฒนานักเรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และปลดภัยจากสิ่งขวางในทางที่ไม่เหมาะสม มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

สรุปได้ว่า ระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริม การพัฒนาการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน โดยมีครุที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น จะต้องรู้จัก นักเรียน เป็นรายบุคคล และมีข้อมูลที่เท็จจริงของนักเรียนทุกด้าน เพื่อช่วยในการแก้ปัญหานักเรียนและพัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต

1.2 วัตถุประสงค์ของระบบการคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน

หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 5 (2544, หน้า 66) การดำเนินงานทุกอย่างจำเป็นต้องมีแนวทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เพื่อเป็นการวางแผนในการทำงานให้อยู่ในขอบเขตที่ต้องการ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน เป็นไปอย่างมีระบบและอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้สถานศึกษา ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน มีการทำงานร่วมกัน โดยผ่านกระบวนการอย่างมีระบบ พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถ ตรวจสอบ หรือรับการประเมินได้ การแนะนำและ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีวัตถุประสงค์เดียวกันที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 2.1 เพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับบุคคล (Preventive approach)
- 2.2 เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วกับบุคคล (Curative or remedial approach)
- 2.3 เพื่อส่งเสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาการในด้านต่างๆ อย่างเต็มที่ (Developmental approach) หรืออาจสรุปได้ว่า 3 ก คือ กัน แก้ และ ก่อ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 8) กล่าวว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคน ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ ดังนี้

1. เพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการและ เครื่องมือที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานสามารถตรวจสอบได้
2. เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา บุคลากร ในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นคนที่ สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ แต่ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากครูและ ผู้เกี่ยวข้อง มีการทำงานเป็นทีม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติและชื่นชมผลงาน เพื่อสร้างสรรค์ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นรูปธรรมและจะก่อประโยชน์ต่อนักเรียนและทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 13) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เป็นไปอย่างมีระบบและมี ประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจนพร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถ ตรวจสอบ หรือรับการประเมินได้

ประธาน แก้วสวัสดิ์ (2556, หน้า 4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเป้าหมายของในการดำเนินงานระบบการคุ้มครองเด็กนักเรียน โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการทำงานตามขั้นตอนการดำเนินงาน และมีการบันทึกหลักฐานที่สามารถตรวจสอบและประเมินได้

สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการดำเนินงานด้านระบบคุ้มครองเด็กนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคน โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย มีขั้นตอนกระบวนการดำเนินอย่างมีระบบเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีมีคุณภาพและตรวจสอบได้

1.3 ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการคุ้มครองเด็กนักเรียน

เตรียมศักดิ์ อินอุเทน (2551, หน้า 14) กล่าวถึงความจำเป็นของระบบคุ้มครองเด็กนักเรียนไว้ว่า ใน การปฏิรูปวิชาชีพครู ซึ่งเป็นการพัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะที่ได้คุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพตามการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัย คือ ครู ที่ระบุในมาตรฐานที่ 2 ครูมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของครูในการพัฒนานักเรียน คือ การมีความรัก เอื้ออาทร เอ้าใจใส่ ดูแล ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีมนุษยสัมพันธ์และสุขภาพจิตที่ดี พร้อมที่จะแนะนำและร่วมกันแก้ปัญหา ของผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าครูต้องพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพ คือ นอกจากระทำหน้าที่ครูผู้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้เก่งกาจแล้ว ยังต้องทำหน้าที่อื่นๆที่เป็น การสนับสนุนหรือพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพ ทั้งดี เก่ง มีสุข ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานด้านผลผลิต คือ นักเรียน ใน การประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานที่ 4 ที่มุ่งให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 5 มีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา มาตรฐานที่ 6 รักษาตนเอง พึงตนเองได้ และมีบุคลิกที่ดี มาตรฐานที่ 7 มีสุขนิสัยสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ปลอดจากสิ่งเสพติดให้โทษ ซึ่งการคุ้มครองเด็กนักเรียนจะเป็นปัจจัยสำคัญ ประการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานดังกล่าวได้ โดยผ่านกระบวนการของการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานที่ 1 ที่ให้โรงเรียนมีการบริหารและการจัดการอย่างเป็นระบบ มาตรฐานที่ 4 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มาตรฐานที่ 7 ส่งเสริม ความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชน ใน การจัดและพัฒนาการศึกษา ดังนั้น ระบบการคุ้มครองเด็กนักเรียนจึงเป็นระบบที่สามารถดำเนินการเพื่อรับการประกันคุณภาพ ได้ ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านปัจจัย ด้านผลผลิต และด้านกระบวนการ

เพ็ญศรี นิตยา (2551, หน้า 12) ได้ให้แนวความคิดว่า ความสำคัญและความจำเป็นของระบบคุณภาพชั่วคราวเหลือนักเรียน การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานี้ นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการปฏิรูป รับข้อมูลข่าวสารแบบไว้พร้อมแคน ก่อให้เกิดการหลังไหลแลกเปลี่ยนของวัฒนธรรม ทั่วโลก สร้างผลให้เด็กและเยาวชนมีการรับรู้ ความคิด เจตคติ และพฤติกรรมที่เสียงต่อการเกิดปัญหา สังคมมีมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดในหมู่นักเรียนนักศึกษา ปัญหาพฤติกรรม วัยรุ่นที่นิยมความฟุ้นเฟือยและไม่เหมาะสม ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ ทั้งในด้านการมีเพศสัมพันธ์ ในช่วงอายุที่เริ่มขึ้น ปัญหาการพนัน ปัญหาการก่ออาชญากรรมที่เกิดจากการควบคุมตัวเองไม่ได้ จากฤทธิ์ของยาเสพติด ล้วนกระทบต่อคุณภาพชีวิตและความสงบสุขของสังคม ดังนั้น ภาพ ความสำเร็จ ที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือ จากรุ่นพี่ เกียรติ์ ทุกฝ่าย ทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียนเพื่อการคุ้มครองและดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างใกล้ชิด ด้วยความรักและเมตตาต่อคิมย์และภาควนิจิวนิจิราษฎร์ ที่มีส่วนสำคัญต่อการ พัฒนาคุณภาพชีวิต ของเยาวชนให้เติบโตงอกงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าในสังคมต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, เว็บไซต์) กล่าวถึงความสำคัญและ ความจำเป็น ของระบบการคุ้มครองและดูแลนักเรียนว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข มีจุดมุ่งหมาย คือ

1. มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านต่างๆ ของการศึกษา คือ ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม

2. มุ่งให้คนไทยมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 3) ได้ให้แนวความคิด เกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นของระบบคุ้มครองและดูแลนักเรียน ไว้ว่า เด็กและเยาวชนยังมี พฤติกรรมเดียงต่อการเกิดปัญหาสังคม เช่น ติดการพนัน นิยมเสียงโขค การมัวสูบในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหาร กรุบกรอบ อาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ น้ำอัดลม น้ำผลไม้ น้ำอัดลมในแต่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหา สังคม

อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นผลมาจากการปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ดังนี้

1. ปัจจัยเสี่ยงต่อสภาพครอบครัว สภาพครอบครัวเป็นสภาพที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พฤติกรรมเป็นปัญหาเด็กและเยาวชนเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมให้แสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้อง ปล่อยประณะเลย เรียนรู้การใช้ความรุนแรงจากสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวแต่ก็แยกผู้ปกครองบีบบังคับ กัดัน และคาดหวังในตัวเด็กเกินกว่าความเป็นจริง ไม่มีบรรยายภาพที่สร้างความรัก ความอบอุ่น ความสมัครสมานสามัคคี เติบโตในท่ามกลาง ความสัมสัช ไม่คาดหวัง ขาดการอบรมบ่มนิสัยและไม่มีจุดหมายปลายทางในชีวิต

2. ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน โรงเรียนเป็นบ้านหลังที่สองของเด็ก เป็นบ่อเกิดของคุณงามความดี โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคม แต่โรงเรียนจำนวนไม่น้อยยังขาดความพร้อมที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเป็นคนที่สมบูรณ์ตาม ความมุ่งหวังของสังคม จากการติดตามพบว่า โรงเรียนขาดการดูแล เอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจัง ขาดการจัดการที่เหมาะสมต่อการพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง และให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเท่าทัน ทั่วถึง ถูกต้องและเป็นธรรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยไม่คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ความสำคัญกฎระเบียบมากกว่าชีวิตของนักเรียน พัฒนาผู้เรียนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวม ตลอดถึงการจัดการกับปัญหาของนักเรียน โดยขาดการมีส่วนร่วมและยังเลือกใช้ความรุนแรงในการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน

3. ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ความลึมเหลวในชีวิตเด็กและเยาวชน เป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และต้นทุนทาง ความรู้สึกของผู้ปกครองอย่างประเมินค่าไม่ได้ สังคมไทยยังคงเคยต่อการจัดระเบียบแบบแผนในชุมชน ชุมชนอ่อนแอขาดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในสังคมต่างคนต่างอยู่ เอาหูไปนา เอาตาไปไร ปล่อยให้มีการแสวงหาผลประโยชน์จากเด็กและเยาวชน ยอมรับการเติบโตและขยายตัว ทางเศรษฐกิจที่ไม่สร้างสรรค์ ละเลยต่อบุปญหาของเด็กและเยาวชน ไม่ให้ความสำคัญต่อท่าทีของเด็กและเยาวชน มองเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาด้วยทัศนะและท่าทีที่ตอกย้ำ้ำเติม

4. ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน เพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อชีวิตเด็กและเยาวชน เป็นธรรมชาติที่เด็กและเยาวชนทุกคน ต้องมี แต่เพื่อนก็เป็นดาบสองคมที่อาจทำให้เด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยก้าวพลาด เช่น เพื่อนที่มีนิสัยเกเร เป็นอันธพาล เสเพล สำมะเลเทมา การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงไปทางก้าวร้าว เสียงก้าย นัวสูน เมืองบน หรือการได้รับแรงบีบคั้น กัดัน ข่มขู่ หรือการ

ไม่ได้รับการยอมรับจาก กลุ่มเพื่อน ซึ่งสภาพการคังกล่าวล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น

5. ปัจจัยเสี่ยงต่อนुคลิกภาพหรือตัวนักเรียน เด็กและเยาวชนแต่ละคนมีภาวะด้านพัฒนาการแตกต่างกัน มีบุคลิกภาพภายในและภายนอกตามสภาพความเป็นตัวตนที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น มีข้อจำกัดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสมอง และการรับรู้ มีความตระหนักในคุณค่าความสำคัญของตนเอง ขาดทักษะในการคิด บกพร่อง ทางการเรียนรู้ ปฏิเสธค่านิยมหรือหลักศาสนาที่คนส่วนใหญ่นับถือ ไม่มีทักษะในการสื่อสาร ปฏิเสธไม่เป็น ความคุณธรรมและความเครียดไม่ได้รวมทั้งการมีปัญหาทางด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต

มาตรฐาน ผลงานขั้นที่ก (2554, หน้า 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของระบบคุณภาพเหลือนักเรียน เนื่องมาจากการสังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีปัจจัยหลายด้านที่ทำให้นักเรียนมีปัญหา ซึ่งตัวนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน และสถานศึกษาต้องพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพตามศักยภาพ โดยใช้ระบบการคุณภาพเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

สุนัน พรวิษัย (2557, หน้า 8) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของระบบคุณภาพและช่วยเหลือ นักเรียนว่า การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพที่ด้านร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือ แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดกับนักเรียนที่เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ปัญหา เศรษฐกิจ ปัญหาระบบท่องสารสนเทศ ติด ปัญหา ครอบครัว ปัญหาการแสวงหุ้นหุ้นรูปแบบ ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด ซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคน จนนำไปสู่การเกิดปัญหาและสภาวะวิกฤติทางสังคม

จุติกรณ์ นิสสัย (2558, หน้า 18) ระบุการคุณภาพเหลือนักเรียน มีความสำคัญและความจำเป็น คือ

1. นักเรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาในด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านพฤติกรรม ให้มีคุณภาพ
2. ครูใช้ระบบคุณภาพเหลือนักเรียนทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน ข้อมูลสุขภาพของนักเรียน และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน

3. ผู้ปกครองมีการความร่วมมือกับทางโรงเรียนหรือผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน

4. ผู้บริหารวางแผนในการจัดกิจกรรม หรือโครงการเพื่อส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการคุณภาพเหลือนักเรียน คือ นักเรียนได้รับการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิสัยทิศที่เป็นสุขมีชีวิตที่ดีและสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต้องได้รับความร่วมมือจากครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และ แก้ไขปัญหานักเรียน เกี่ยวกับระบบคุณภาพเหลือนักเรียน ได้อย่างเหมาะสม

1.4 ปัจจัยที่สำคัญของระบบคุณภาพเหลือนักเรียน

วนิดา ชนินท yüทธวงศ์ (2544, หน้า 13) กล่าวว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการคุณภาพเหลือนักเรียน

1. ผู้บริหาร โรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารของโรงเรียนต่างระดับถึงความสำคัญ ของระบบการคุณภาพเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตาม ความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

2. ครุทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักรู้ในความสำคัญของระบบการคุณภาพเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

3. คณะกรรมการหรือคณะกรรมการทุกคณะ ต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และ มีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

4. ครุที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครุ ทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ จากโรงเรียน

5. การอบรมให้ความรู้และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครุที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการคุณภาพเหลือนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็น โดยเฉพาะเรื่อง ทักษะการปรึกษานี้องค์นั้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

วิเชียร วัฒนา (2547, หน้า 74) กล่าวถึง ปัจจัยที่ทำให้ระบบคุณภาพเหลือนักเรียน ประสบความสำเร็จ ต้องมีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ

1. ผู้บริหารและผู้ช่วยทุกฝ่ายตระหนักรู้ในความสำคัญของระบบคุณภาพเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

2. ครูทุกคนและผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักในความสำคัญ และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและมีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนทุกด้าน

3. คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการทุกคนต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะกรรมการสมำ่เสมอตามที่กำหนด

4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงาน โดยที่ครูทุกคนต้องให้ความร่วมมือ รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ จากโรงเรียน

5. การอบรมให้ความรู้ และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเรื่องทักษะ การปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ปัญหาทั้งต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสมำ่เสมอ

กรมสุขภาพจิต (2546ก, หน้า 9) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ระบบช่วยเหลือนักเรียน ไว้ว 5 ปัจจัยดังนี้

1. ผู้บริหาร โรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนทุกฝ่ายตระหนักรถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้สนับสนุนการดำเนินงาน หรือช่วยกิจกรรมตามความเหมาะสมสมอย่างสมำ่เสมอ

2. ครูทุกคนและผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักรถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและมีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

3. คณะกรรมการหรือคณะกรรมการทุกคนต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะกรรมการสมำ่เสมอตามที่กำหนด

4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียนรวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ จากโรงเรียน

5. การอบรมให้ความรู้และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็น โดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสมำ่เสมอ

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 6) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ผู้บริหาร โรงเรียน กรรมการสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนทุกฝ่ายรวมทั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างานต่างๆ ตระหนักรถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสมำ่เสมอ

2. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องมีความตระหนัก ในการเฝ้าระวังของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน
 3. กรรมการหรือคณะกรรมการทุกคณะ ต้องมีการประสานกันอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสมำเสมอตามที่กำหนด
 4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ จากโรงเรียน
 5. โรงเรียนควรจัดการอบรมให้ความรู้ จิตวิทยาการแนะนำ และทักษะการให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียน แก่ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 6. ผู้ปกครองและเครือข่ายการร่วมพัฒนาในทุกส่วนของสังคม มีความมุ่งมั่นในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเยาวชนในเชิงบูรณาการอย่างเข้มแข็งจริงจัง
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 5) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้
1. ทีมนำและทีมประสาน อันได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน กรรมการสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนทุกฝ่าย รวมทั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างานต่าง ๆ ตระหนักรถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือกิจกรรมตามความเหมาะสมสมอย่างสมำเสมอ
 2. ครูทุกคน และผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน
 3. คณะกรรมการหรือคณะกรรมการทุกคณะ ต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสมำเสมอตามที่กำหนด
 4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน
 5. การอบรมให้ความรู้และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะในเรื่องจิตวิทยาการแนะนำ และการให้คำปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสมำเสมอ
 6. ผู้ปกครองเครือข่ายการร่วมพัฒนาในทุกส่วนของสังคม มีความมุ่งมั่นในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเยาวชนเชิงบูรณาการอย่างเข้มแข็งจริงจัง

ลัตดาวลักษ์ เพชรจันทร์ (2559, หน้า 18) ระบบทุ่มเหลี่ยมนักเรียนมีปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ของการดำเนินงานตามระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียน ทุกฝ่ายต้องร่วมมือประสานสัมพันธ์กันทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการหรือคณะกรรมการทุกคณะ เพื่อความสำเร็จของ การคุณภาพ ช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า ระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยตระหนักรถึงความสำคัญของระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนทุกคนและครูที่ปรึกษาเป็นหัวใจหลักของระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียน โดยอาศัยความร่วมมือในโรงเรียนมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียน เพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

1.5 ประโยชน์ของระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 4) กล่าวประโยชน์ของระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าดังนี้

1. ค้านักเรียน

1.1 ได้รับการคุณภาพและช่วยเหลือและพัฒนาด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตและสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง

1.2 ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ไขปัญหาทั้งด้านการเรียนรู้และความสามารถ พิเศษ

1.3 ได้รู้ตนของสามารถปรับตัวมีทักษะทางสังคมและอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

1.4 มีทักษะชีวิตและมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ครู และผู้ปกครองด้านครู

1.5 ตระหนักรและเห็นความสำคัญในการคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียน

1.6 มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน

1.7 มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา

1.8 มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู ด้านผู้บริหาร

1.9 รู้ทักษะภาษาของครูในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้

1.10 ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนานักเรียน หลักสูตร และคุณภาพการจัดการศึกษา

1.11 มีรูปแบบกระบวนการพัฒนาและการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วม ด้านสถานศึกษา

1.12 มีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา

1.13 ได้รับการยอมรับ สนับสนุน และความร่วมมือจากชุมชน บุคลากร องค์กร ที่เกี่ยวข้อง

- 1.14 มีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทร ด้านผู้ปกครอง ชุมชน
- 1.15 ตระหนักในการมีส่วนร่วมกับสถานศึกษา
- 1.16 เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน
- 1.17 เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลานและบุคคลในชุมชน
- 1.18 มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็งด้านเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.19 พัฒนาวัตกรรมในการพัฒนานักเรียน
- 1.20 พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน การนิเทศติดตามผล ประเมินผลและการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบการคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- 1.21 มีระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งข้อมูลระดับบุคคลและระดับสถานศึกษาเพื่อพัฒนางานต่อไป

2. ด้านประเทคโนโลยี

- 2.1 นักเรียนมีคุณภาพดี มีปัญญา มีความสุข
- 2.2 มีการเชื่อมโยงข้อมูลของเยาวชนทุกระดับ
- 2.3 ลดปัญหาที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน ลดค่าใช้จ่ายของหน่วยงานต่าง ๆ
- 2.4 ประชาชนมีคุณภาพเป็นกำลังอันสำคัญในการพัฒนาประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 8) กล่าวว่า ระบบการคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ และระบบการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากครูและผู้เกี่ยวข้อง มีการทำงานเป็นทีม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติและชื่นชมผลงาน เพื่อสร้างสรรค์ระบบการคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้เป็นรูปธรรมและจะก่อประโยชน์ต่อนักเรียนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. นักเรียน

- 1.1 ได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตและสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง
- 1.2 ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหาทั้งด้านการเรียนรู้และความสามารถ พิเศษ
- 1.3 ได้รับการสนับสนุน สามารถปรับตัว และอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข
- 1.4 มีทักษะชีวิตและมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ครูและผู้ปกครอง

2. ครู

2.1 ตระหนักและเห็นความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน

2.3 มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา

2.4 มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู

3. ผู้บริหารโรงเรียน

3.1 รู้ศักยภาพของครูในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้

3.2 ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน หลักสูตรและคุณภาพการจัดการศึกษา

3.3 มีรูปแบบกระบวนการพัฒนาและการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วม

4. ผู้ปกครอง ชุมชน

4.1 ตระหนักในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน

4.2 เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน

4.3 เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน

4.4 มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง

5. โรงเรียน

5.1 มีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา

5.2 ได้รับการยอมรับ การสนับสนุนและความร่วมมือจากบุคลากร จากชุมชนและจากองค์กรที่เกี่ยวข้อง

5.3 มีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทร

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

6.1 พัฒนานวัตกรรมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

6.2 พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน การนิเทศติดตามผล / ประเมินผลและการวิจัยที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

6.3 มีระบบข้อมูลสารสนเทศ ทั้งข้อมูลระดับบุคคลและระดับโรงเรียน เพื่อใช้พัฒนางานต่อไป

7. ประเทศาธิ

7.1 มีการเรื่องโยงข้อมูลของเยาวชนทุกระดับ

7.2 ลดปัญหาที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน และลดค่าใช้จ่ายของหน่วยงานต่าง ๆ

7.3 ประชาชนมีคุณภาพ และเป็นกำลังอันสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

กรมสุขภาพจิต (2546ข, หน้า 3) ได้กล่าวว่าถึงประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงตรงกับสภาพปัญหา
 2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
 3. นักเรียนรู้จักตนเองและความคุณตามของได้
 4. นักเรียนมีการพัฒนาความฉลาดด้านอารมณ์
 5. นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

ເຕີຍືນຄັກດີ ອິນເອຫາ (2551, ໜ້າ 16) ກລ່າວສຶ່ງປະໂຫຍດໆຂອງການດໍາເນີນຈາກຮະບນດູແລ
ໜ່ວຍແລ້ວອັນນັກເຕີຍືນໄວ້ວ່າ

- นักเรียนได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัจจุบัน
 - สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
 - นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ซึ่งจะเป็นฐานในการพัฒนาความเก่ง (IQ) คุณธรรมจริยธรรม (MQ) และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค (AQ)
 - นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขและได้รับการส่งเสริมพัฒนาตามศักยภาพ โดยรอบด้าน
 - ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็ง จริงจัง ด้วยความเอื้ออาทร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 3) กล่าวว่าประเทศไทย
ระบบคุณภาพเชื่อถือนักเรียน คือ การพัฒนานักเรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ
สติปัญญา ความรู้คุณธรรมและจริยธรรม และการดำรงชีพอย่างมีความสุขในสังคม ซึ่งสอดคล้อง
กับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวคือ ให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมี
ความสุข ด้วยความร่วมมือของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน ชุมชน สังคม และ
ครอบครัว ของนักเรียนเอง ด้วยสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มี
ผลกระทบต่อวิธีการดำรงชีวิตของคนซึ่งมีความซับซ้อนมากขึ้น หลายครอบครัวมีเวลาและ ใกล้ชิด
เพื่อคุ้มครอง ลูกหลานลดน้อยลง นักเรียนเองซึ่งเป็นเยาวชนที่มีประสบการณ์ในชีวิตไม่
มากนัก ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์จึงทำให้เกิดปัญหากับตนเองและสังคม ได้ง่าย ดังนั้นความจำเป็นใน
การสร้าง ระบบคุณภาพกับที่เข้มแข็ง การมีระบบการคุณภาพเชื่อถือนักเรียนที่ชัดเจนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
โดยดำเนินการควบคู่ไปกับระบบการจัดการเรียนการสอน

มาตรฐาน แพลงจันทึก (2554, หน้า 13) กล่าวถึงประโยชน์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีต่อนักเรียน ครูผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครองเขตพื้นที่การศึกษาและประเทศชาติ ไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตและสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ไขปัญหาทั้งด้านการเรียนรู้ และความสามารถพิเศษ ได้รับจัดตั้ง สามารถปรับตัว มีทักษะทางสังคมและอยู่ในสังคมได้อย่าง เป็นสุข มีทักษะชีวิตและมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนผู้ปกครอง
2. ครูตระหนักและเห็นความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษามีความรักในศรัทธาใน วิชาชีพครู
3. ผู้บริหารรู้ศักยภาพของครูในการขับเคลื่อน ให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ ได้ข้อมูล พื้นฐานของนักเรียน ใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนานักเรียน หลักสูตรและคุณภาพการจัด การศึกษามีรูปแบบกระบวนการพัฒนาและการพัฒนาเชิงระบบภายใน ได้การมีส่วนร่วม
4. โรงเรียนมีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ได้รับการยอมรับ การสนับสนุน และความร่วมมือจากชุมชน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ และอีสปอร์ต
5. ผู้ปกครอง ชุมชนตระหนักในการมีส่วนร่วมกับ โรงเรียนเข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอน บุตรหลานเป็นตัวอย่างที่ดี แก่บุตรหลานและบุคคลในชุมชน มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง
6. เขตพื้นที่การศึกษาพัฒนานวัตกรรมในการพัฒนานักเรียน พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับ การทำงาน การนิเทศติดตามผล ประเมินผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งข้อมูลระดับบุคคล และระดับโรงเรียน เพื่อพัฒนางานต่อไป
7. ประเทศชาตินักเรียน มีคุณภาพดี มีปัญญา และมีความสุข มีการเขื่อมโยงข้อมูลของ เยาวชนทุกระดับ ลดปัญหาที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน ลดค่าใช้จ่ายของหน่วยงานต่างๆ ประชาชน มีคุณภาพเป็นกำลังอันสำคัญในการพัฒนาประเทศ

ประธาน จินตนาภรณ์ (2555, หน้า 8) ระบบทดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีประโยชน์ร่วง化 ตั้งแต่ประโยชน์ต่อตัวนักเรียน ครู ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และต่อประเทศชาติ

จุติกรรณ์ นิสสัย (2558, หน้า 21) ประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ

1. นักเรียนมีการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างทั่วถึง

2. ครูรับรู้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน โดยนำข้อมูลนั้นมากำหนดเป็นแนวทางเพื่อการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

3. ผู้ปกครองและครุภัณฑ์ร่วมมือกันในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนปรึกษาและร่วมกันหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

4. ผู้บริหารสามารถใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาหลักสูตร

สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประโยชน์โดยตรงกับนักเรียนแต่ทุกอย่างจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากนักเรียน ครู ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.6 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35) กล่าวถึงการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยครุภัณฑ์สอนในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นอยู่ในฐานะคณะกรรมการการดำเนินงาน มีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน ทั้งส่งเสริม ป้องกันปัญหา และการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาในด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัวอื่นๆ

1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยนาเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูล และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นข้อมูลนักเรียนรายบุคคล เก็บรวบรวมข้อมูลและคิวอาร์โค้ดข้อมูลอย่างเป็นระบบและให้เป็นปัจจุบัน

1.2 การคัดกรองนักเรียน โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้ ดำเนินการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปผลการจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่ม

1.3 การส่งเสริมและพัฒนา โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมโดยเยี่ยมนักเรียน จัดกิจกรรมโอมรูม สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ประชุมผู้ปกครอง จดหมายข่าวและอื่นๆ รวมทั้งการจัดกิจกรรมพัฒนาให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน

1.4 การป้องกันช่วยเหลือและการแก้ไขปัญหา โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้ ให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการช่วยเหลือแก้ไข

1.5 การส่งต่อนักเรียน โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้ การดำเนินการส่งต่อภาษาในไปยังบุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2. ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณี

3. บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน และประเมินผล รายงานต่อหัวหน้าระดับชั้น โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้ รายงานผลกระทบจากการดำเนินการ รายงานผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ

4. อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ดาวรุ่ง มุกดาภิ (2553, หน้า 29) ได้สรุปองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่าองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ประการ ได้แก่ การรักษาความเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ โดยมีการประสาน ความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผู้เรียน มีข้อมูล วิธีการ เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ และช่วยเหลือนักเรียนตรงกับสภาพ และทันการณ์

ทัศนีย์ ไชยเจริญ (2555, เว็บไซต์) กล่าวถึงองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การรักษาความเป็นรายบุคคลมีการดำเนินการ โดยการจัดกิจกรรม การออกเยี่ยมบ้าน จากนั้นจึงสรุปผลการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน และการสรุปจากระเบียงสะสม

องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน

องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมพัฒนาสรุปผลการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักเรียน ตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถผลการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักเรียนตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถตารางการวางแผนการจัดกิจกรรม โรมรุ่มประจำวิชา

องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหาสรุปผลการป้องกันและการแก้ไขปัญหา

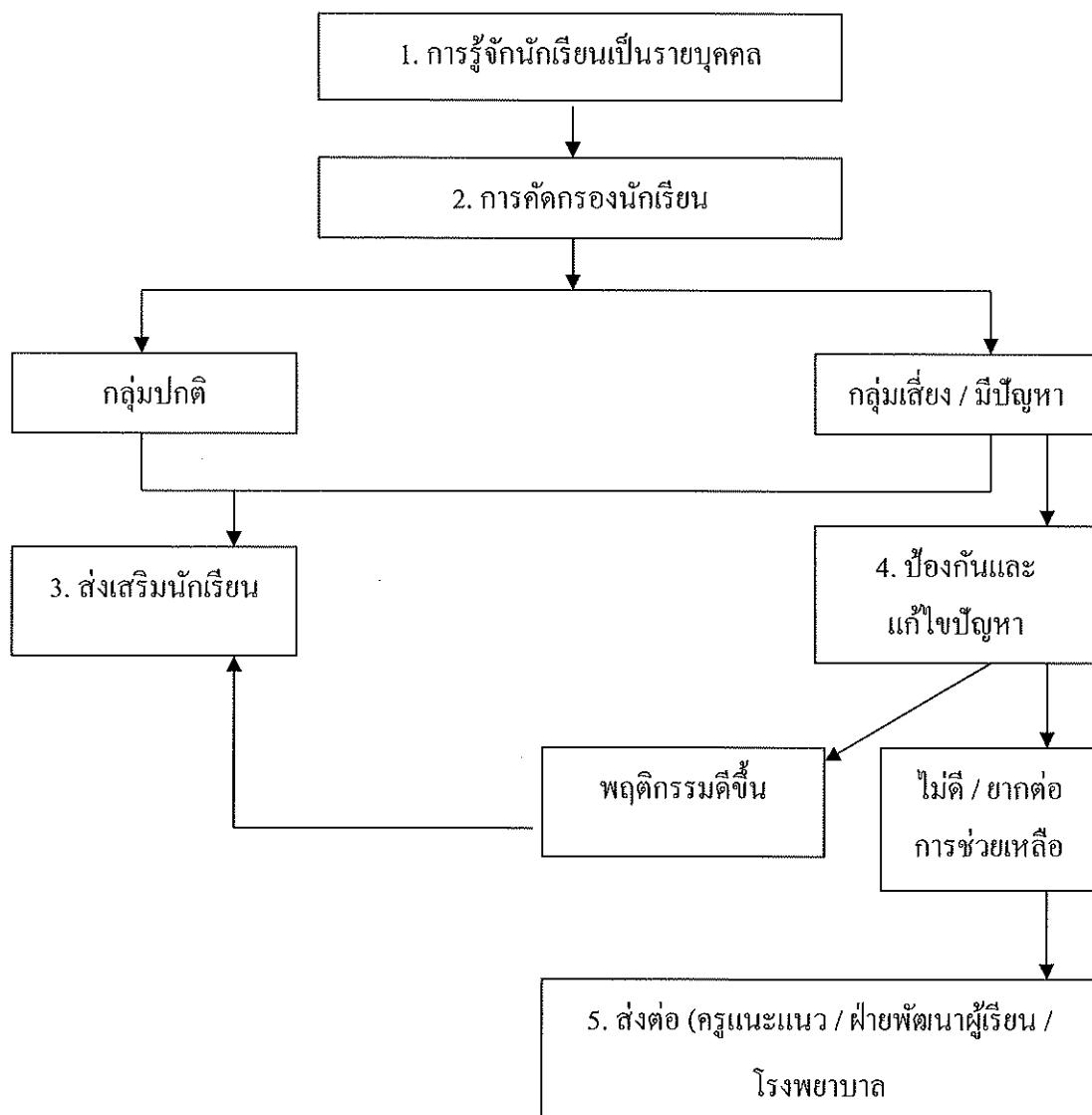
องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อภัยในและภัยนอกสรุปการส่งต่อภัยในและภัยนอก

จากปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าว สรุปได้ว่าปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ หมายถึง การปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนที่ได้รับมอบหมาย และแต่งตั้งจากผู้บริหารการศึกษาให้ดำเนินการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในความดูแลของครู

จากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าว สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือ ต้องอาศัยชั้นตอนการดำเนินงาน 5 ชั้นตอน

1. การรักษาความเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนา
4. การป้องกันช่วยเหลือและการแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อนักเรียน

คุณสมบัติของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้สามารถแสดงบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบและภาระงานที่ต้องนำไปปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนที่ได้รับมอบหมายและแต่งตั้งจากผู้บริหารการศึกษาให้ดำเนินการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในความดูแลของครูโดยสรุปดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีครูประจำชั้น/ครุที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน มีภารกิจหลักที่เป็นหัวใจในการดำเนินงาน 5 กิจกรรม คือ การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันช่วยเหลือและการแก้ไขและการส่งต่อ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1.6.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35) กล่าวว่า นักเรียนแต่ละคน มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ต้องหดลงให้เกิดพฤติกรรมทางกายภาพรูปแบบทั้ง ด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้น/ครุที่ปรึกษา มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อการคัดกรอง นักเรียนเป็นประโยชน์ในการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาป้องกันแก้ไข และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกทาง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะการแก้ปัญหานักเรียนซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครุผู้สอนควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ดังนี้

1. ด้านความสามารถ

1.1 การเรียน

1.2 ความสามารถพิเศษ/อัจฉริยะ

2. ด้านสุขภาพ

2.1 ร่างกาย/พิการ

2.2 จิตใจ / พฤติกรรม

3. ด้านครอบครัว

3.1 เศรษฐกิจ

3.2 การคุ้มครองสวัสดิภาพ

4. ด้านสารสนเทศ

5. ด้านความปลอดภัย

6. พฤติกรรมทางเพศ

7. ด้านอื่นๆ ที่ครูพบเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญ หรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, เว็บไซต์) กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นความรับผิดชอบของ ครุที่ปรึกษาแต่ละคน

กระบวนการ โดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูที่ เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ปกครองซึ่งมีวิธีการและเครื่องมือ 5 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการรักษาความเป็นอยู่ของนักเรียน เป็นรายบุคคลด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาที่ไม่เหมือนกันหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวก และด้านลบ ดังนั้นการรักษาข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ได้อย่างถูกทาง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ มิใช่ การใช้ความรู้สึกหรือ การคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหานักเรียนซึ่งจะทำให้ไม่เกิด ข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิด ได้น้อยที่สุดข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครูที่ปรึกษา ควรมีเกี่ยวกับนักเรียนมี 5 ด้านใหญ่ๆ คือ

1.1 ด้านความสามารถแยกเป็น

1.1.1 ด้านการเรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชาผลการเรียนเฉลี่ย ในแต่ละภาคเรียน พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน

1.1.2 ด้านความสามารถอื่นๆ เช่น บทบาทหน้าที่พิเศษ ในโรงเรียน ความสามารถ พิเศษ การเข้าร่วมร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

1.2 ด้านสุขภาพ แยกเป็น

1.2.1 ด้านร่างกาย เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก โรคประจำตัว ความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การได้ยิน การมองเห็น

1.2.2 ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม เช่น อารมณ์ซึมเศร้า/วิตกกังวล ความประพฤติพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง / สมานสัน / บุคลิกภาพเก็บตัว / ข้อ야

1.3 ด้านครอบครัว แยกเป็น

1.3.1 ด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ของบิดา มารดา/ผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน

1.3.2 ด้านการคุ้มครองนักเรียน เช่น จำนวนพี่น้อง/บุคคลในครอบครัว สถานภาพของบิดา มารดา บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียนความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว หรือ การใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนัน

1.4 ด้านสารเสพติด เช่น พฤติกรรมที่แสดงออก พฤติกรรมในชั้นเรียนการใช้ยา เป็นต้น

1.5 ด้านความปลดปล่อย เช่น สุขภาพและบุคลิกภาพ สถานภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อมข้อมูลการเดินทาง การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน วิธีการและเครื่องมือในการรักษา นักเรียนเป็นรายบุคคล ครุที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ดังนี้

1.5.1 ระเบียนสะสม ระเบียนสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล และครุที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำ ความรู้จักนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอ หรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครุอื่นๆ หรือเพื่อนๆ ของนักเรียน รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่างๆ หากครุที่ปรึกษาดำเนินการได้รูปแบบ และรายละเอียดในระเบียนสะสมของแต่ละโรงเรียนอาจมีความแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ระเบียนสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงต้องเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดี ไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่นๆ มาดูได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้กับครุที่ปรึกษาและมีตู้เก็บระเบียนสะสมให้เรียบร้อย ระเบียนสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปี การศึกษาหรือ 6 ปี การศึกษาและส่งต่อระเบียนไปยังครุที่ปรึกษาคนใหม่ในปี การศึกษาต่อไป หรืออาจจัดครุที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอนหรือจนจบ 6 ปีการศึกษาได้

1.5.2 แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัวที่มีผลเกี่ยวนี้องกับสภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครุที่ปรึกษามีแนวการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจาก (The strengths and difficulties questionnaire : SDQ) ประเทศเยอรมันนี ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศและยุโรป เพราะมีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อไม่มากนัก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรพรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะ โดยทาง การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ของเด็กไทย แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนมี 3 ชุด ชุดที่ครุเป็นผู้ประเมินนักเรียน ชุดที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินนักเรียน และชุดที่นักเรียนประเมินตนเอง ทั้ง 3 ชุด มีรายการประเมิน และจำนวนข้อ 25 ข้อเท่ากัน โรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ความคุ้งกับชุดที่ครุเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำของแบบประเมิน ไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน

1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุดพร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมานา

1.5.3 แบบประเมิน EQ (ความคลาดทางอารมณ์)

1.5.4 แบบประเมิน MQ (คุณธรรมและจริยธรรม)

1.5.5 วิธีการและเครื่องมืออื่นๆ ในกรณีที่ข้อมูลของนักเรียนจากระบีบยังคงสะสม และแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนไม่พอหรือเกิดกรณีที่จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาอาจจะใช้วิธีและเครื่องมืออื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่นๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นต้น

กนกวรรณ วุฒิวิชญานันต์, จักรกฤษณ์ วงศ์ขวัญเมือง, และรีนา โสนันทะ (2550, หน้า 25) สรุปการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นหน้าที่สำคัญของครูที่ปรึกษา ซึ่งจะต้องทำความรู้จักกับนักเรียนโดยศึกษาข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้ได้ข้อมูลมากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลด้านความสามารถทางการเรียน ความสามารถพิเศษอื่นๆ ด้านสุขภาพ ตลอดจนด้านครอบครัว ในการศึกษาข้อมูลด้านต่างๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนจะทำได้หลายวิธีตามที่ได้กล่าวแล้ว นอกจากนี้ ยังมีวิธีอื่นๆ ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถศึกษาข้อมูลนักเรียนเพิ่มเติม เช่น การสอบถามจากเพื่อนสนิท จากผู้ใกล้ชิด ญาติพี่น้องที่คุ้นเคย หรือบุคคลอื่นที่พบรseen ซึ่งข้อมูลต่างๆ เหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาของนักเรียนเพื่อส่งเสริม ป้องกัน แก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนต่อไป นักเรียนจะได้ทักษะในการดำรงชีวิตที่ดีสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

เพ็ญศรี นิตยา (2551, หน้า 35) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นวิธีการสำคัญที่จะช่วยให้ครูทราบจุดแข็งจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายซึ่งต้องเลือกวิธีการและเครื่องมือหรือเทคนิคต่างๆ เพื่อประสิทธิภาพในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและสามารถนำไปวางแผนให้การช่วยเหลือ ป้องกัน และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษณ์ใช้การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้เนื้อyleที่สุด

จุรีรัตน์ มีพันธ์ (2553, หน้า 13) ได้กล่าวถึงการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนี้ จัดครุให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่มในสัดส่วน ครูต่อนักเรียน คือ 1 ต่อ 20-25 คน โดยมีทีมประสานกำหนด วิธีการและเครื่องมือรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีทีมอบรมวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและ มองหมายให้ครูไปดำเนินการรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล หากข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลมีครบถ้วนต่อการนำไปใช้ในการคัดกรองนักเรียน ให้ดำเนินผลการสรุประยงานผล ไปตามลำดับขั้น หากข้อมูลไม่ครบถ้วนเพียงพอสำหรับการคัดกรองนักเรียน ให้

ทบทวนและปรับ วิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพิ่มเติม โดยกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว พอสรุปได้ดังนี้

1. ระเบียนสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล และครุนำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณา ทำความรู้จักนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอ หรือมีข้อสงสัยบางประการ ก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่นๆ หรือเพื่อนๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่างๆ หากครุดำเนินการได้รูปแบบและรายละเอียดในระเบียนสะสมของแต่ละโรงเรียนอาจมีความแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการ ของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ระเบียนสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวนักเรียน จึงต้องเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดี มิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือเด็กอื่นๆ มาเรื่องกันได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้กับครูและมีตู้เก็บระเบียนสะสมให้เรียบร้อย ระเบียนสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปี การศึกษา หรือ 6 ปี การศึกษา และ ส่งต่อระเบียนไปยังครุคนใหม่ในปี การศึกษาต่อไป หรืออาจจัดครุណักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบ มัธยมศึกษาในแต่ละระดับ หรือจนจบ 6 ปี การศึกษาได้

2. แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัวที่มีผลเกี่ยวนেื่องกับสภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครุมีแนวการพิจารณาด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็กเป็นเครื่องมือที่กรุณสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจากแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (The strengths and difficulties questionnaire : SDQ) ประเภทเยอรมันนี ซึ่งใช้กันแพร่หลายในแถบยุโรป เพราะนีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อ ไม่มากนัก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะ ได้ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ของเด็กไทยแบบประเมินพุติกรรมเด็กมี 3 ชุด คือ ชุดที่ครุเป็นผู้ประเมินเด็ก ชุดที่ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินเด็ก และชุดที่เด็กประเมินตนเอง ทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหาและจำนวนข้อ 25 ข้อเท่ากัน ทางโรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียวหรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครุเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่าง จากนักเรียนประเมินตนเอง 1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุด พร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมาน

3. วิธีการและเครื่องมืออื่นๆ ในกรณีที่ข้อมูลของนักเรียนจากระเบียนสะสมและแบบประเมินพุติกรรมเด็กไม่เพียงพอ หรือเกิดกรณีที่จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครุก็อาจใช้วิธีการ

และเครื่องมืออื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียนการสัมภาษณ์และ การเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น

มาตรฐาน ผลงงานที่ก (2554, หน้า 25) สรุปว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล ทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว เพื่อการส่งเสริมการป้องกันและการแก้ปัญหา

มาตรฐาน นิสสัย (2558, หน้า 26) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การดำเนินงาน รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการใช้ระเบียนสะสมที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน ข้อมูลสุขภาพ ของนักเรียน แบบประเมินพฤติกรรมเด็กที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน และการสัมภาษณ์ นักเรียนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของนักเรียน

จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังกล่าว สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ต้องอาศัยครุที่ปรึกษาเป็นคนดูแล สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และมีความเข้าใจนักเรียนในความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาที่ไม่เหมือนกันหล่อหโลมให้เกิดพฤติกรรม หลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวก และด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกทาง

1.6.2 การคัดกรองนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และผลที่ได้มา จำแนกตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้จัดทำ การคัดกรองนักเรียนจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มปกติ หมายถึง นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของตนเอง หรือสังคมล่วงรวมในด้านลบ

2. กลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เก็บตัว แสดงออกเกินขอบเขต การปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม ทดลองสิ่งเสพติด ผลการเรียนเปลี่ยนแปลงเป็นทางลบ

3. กลุ่มนีบัญชา หมายถึง นักเรียนที่เป็นปัญหาชัดเจน มีผลกระทบต่อวิธีชีวิต ประจำวัน ของตนเองหรือต่อสังคมล่วงรวมในด้านลบ

จากการคัดกรองจะพบเด็กที่มีความต้องการพิเศษแทรกอยู่ในเด็กทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้ ได้แก่

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
6. เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม
7. เด็กออทิสติก
8. เด็กอัจฉริยะ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, เว็บไซต์) กล่าวว่าการคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2. กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือ ป้องกันหรือแก้ไขปัญหาตามแต่กรณี การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่ม ความชัดเจนในเป้าหมายของการแก้ไขปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลง มีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ผลกระทบคัดกรองนักเรียนนี้ครูที่ปรึกษาต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มนี้มีปัญหา เพราะวัยรุ่นมีความไวต่อการรับรู้ (Sensitive) เมื่อว่านักเรียนจะรู้ตัวว่าขณะนี้ตนเองมีพฤติกรรมอย่างไร หรือประสบกับปัญหาใดก็ตามและเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อน อีกด้วย ดังนั้นครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ หากครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ก็ควรระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกว่าบุตรหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่พิเศษแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่นๆ ซึ่งอาจมีผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้ แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษา และยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย

ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีการประชุมครุเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/

มีปัญหาประเด็นการพิจารณาเพื่อ จัดทำเกณฑ์การคัดกรองและแหล่งข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียน แต่ละด้านตัวอย่างดังตาราง 1

ตาราง 1 ประเด็นการพิจารณาเพื่อจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนแต่ละด้าน

ข้อมูลนักเรียน	ประเด็นการพิจารณา	แหล่งข้อมูล
1. ด้านความสามารถ	1) ผลการเรียนที่ได้และความ เปลี่ยนแปลงของผลการเรียน	- ระเบียนสะสม
1.1 ด้านการเรียน	2) เอาใจใส่ความพร้อมในการเรียน	- วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกต
	3) ความสามารถในการเรียน	พฤติกรรมนักเรียน การได้ข้อมูล
	4) ความสนใจสนใจในการมาโรงเรียน เวลาที่มาโรงเรียนสนใจเสนอ การเข้าชั้น เรียน	จากครูที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน
1.2 ด้านความสามารถ อื่น ๆ	1) การแสดงออกถึงความสามารถพิเศษ	- ระเบียนสะสม
	2) ความตั้งใจ ความสนใจ และผลงาน ในอดีตที่ผ่านมา	- วิธีการอื่นๆ เช่น การได้ข้อมูล จากเพื่อนนักเรียน แฟ้มสะสม
	3) บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน	ผลงานพฤติกรรมที่แสดงออกของ นักเรียนเป็นต้น
	4) การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ	
2. ด้านสุขภาพ		- ระเบียนสะสม
2.1 ด้านร่างกาย		- วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกต การ สอนด้านจากครุพยาบาล จากแบบ บันทึกการตรวจ สุขภาพด้วย ตนเองสำหรับ นักเรียน ป.1 – ม.3 เป็นต้น
2.2 ด้านสุขภาพจิตและ พุฒิกรรม	1) ความปกติ ความพิการหรือความ บกพร่องทางร่างกาย เช่น การมองเห็น การได้ยิน เป็นต้น	- ระเบียนสะสม
	2) โรคประจำตัว	- แบบประเมินพุฒิกรรม นักเรียน (SDQ)
	3) ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักกับ ส่วนสูง	- วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกต
	4) ความสะอาดของร่างกาย	พฤติกรรม การได้ข้อมูลจาก เพื่อน นักเรียนจาก แบบสอนด้าน เป็นต้น

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลนักเรียน

ประเด็นการพิจารณา

แหล่งข้อมูล

	<p>1) สภาพอารมณ์ที่มีผลต่อการดำเนินนิชีวิตประจำวัน เช่น ความวิตกกังวล หรือ ซึมเศร้า</p> <p>2) ความประพฤติ</p> <p>3) พฤติกรรมต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการเรียน ความสามารถพิเศษ และ การปรับตัวของนักเรียน เช่น พฤติกรรมที่อู้ผู้ไม่นิ่ง สามารถสั่น</p> <p>4) ความดื้านพันธุ์กับเพื่อน / ครู / ผู้ปกครอง ใช้สารเสพติด การลักขโมย การทำร้ายคนของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม</p>	
3. ด้านครอบครัว	1) ผู้หารายได้ให้ครอบครัว	- ระเบียนสะสม
3.1 ด้านเศรษฐกิจ	<p>2) ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ภาระหนี้สิน</p> <p>3) ความเพียงพอของรายรับกับรายจ่าย</p> <p>4) จำนวนเงินที่นักเรียนได้รับและใช้จ่ายในแต่ละวัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - วิธีการอื่นๆ เช่น การได้ข้อมูลจากเพื่อนนักเรียนหรือจากนักเรียนโดยตรง เป็นต้น
4. ด้านอื่นๆ เช่น ด้านเพศ เป็นต้น	<p>พฤติกรรมอื่นๆ ที่เปลี่ยนแปลงจากเดิม ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดีขึ้นหรือมีความไม่เหมาะสมที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถ สุขภาพ และการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน - การสัมภาษณ์นักเรียน - จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เพื่อนนักเรียน เป็นต้น

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, เว็บไซต์

จากการคัดกรองนักเรียน ดังกล่าว สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณา วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้จัดทำการคัดกรองนักเรียน เพื่อจะทำการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา

1.6.3 การส่งเสริมและพัฒนา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35) กล่าวว่า การส่งเสริมและ พัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ กลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาและเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหากลับมา มีพฤติกรรมดีขึ้น ตามที่สถานศึกษาหรือชุมชนคาดหวังกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีหลาย วิธีที่สถานศึกษามาตรต้านิยมการได้ คือ การจัดกิจกรรมโภมรูม (Homeroom)

1. การจัดกิจกรรมโภมรูม จัดตามความต้องการของนักเรียนและให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรม

2. การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting)

2.1 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนครัวจัดประชุมอย่างน้อยครั้งละ 1 ครั้ง

2.2 ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนการประชุม ในด้านต่าง ๆ เช่น ข้อมูลนักเรียนแต่ละคน วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่จะดำเนินการ เป็นต้น

2.3 จัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

2.4 สรุปและบันทึกการประชุมผู้ปกครองแต่ละครั้งเพื่อประโยชน์ดังนี้ เป็น หลักฐานในการจัดประชุมแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลสำหรับดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป เป็นข้อมูล สำหรับการจัดประชุมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองครั้งต่อไป

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4. โครงการพิเศษอื่น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, เว็บไซต์) กล่าวว่าด้านการส่งเสริม และพัฒนานักเรียน การส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแล รับผิดชอบของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพ มากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเอง ในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ กลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ได้ กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป วิธีการและ

เครื่องมือเพื่อการส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

1. การจัดกิจกรรมโภมรูม (Homeroom) กิจกรรมโภมรูมเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมโภมรูมอาจเป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน โดยให้มีบรรยากาศเสมือนบ้าน มีครุที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน และมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสั่งแวดล้อมมีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัว และการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ ครุและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโภมรูมจะช่วยให้ครุที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมความสามารถและป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย แนวดำเนินการกิจกรรมโภมรูมมีดังนี้

1.1 โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโภมรูม หรือจัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน และครุที่ปรึกษากำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย

1.2 กำหนดกิจกรรมโภมรูม โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโภมรูม โดยสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรมโภมรูมแล้วจึงพิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้นๆ เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโภมรูมแต่ละครั้งควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปแบบของการบันทึกการจัดกิจกรรมหรืออื่นๆ รวมทั้งให้มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งการบันทึกอาจบันทึกในแผนการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้เมื่อจัดกิจกรรมเสร็จแล้วควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานด้วย

1.3 วิธีการพนมพستان โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนและนักเรียนในการจัดกิจกรรมโภมรูม

1.4 วิธีการอื่นๆ ตามความเหมาะสม

2. การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะหารือกันระหว่างครุที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียนที่ครุที่ปรึกษาดูแลอยู่เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน

โรงเรียนและผู้ปกครองด้วยกัน การประชุมผู้ปกครองจะทำให้นักเรียนได้รับความเชื่อใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ ความสามารถมากยิ่งขึ้นหรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยมีแนวดำเนินการคือครูที่ปรึกษาควรจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ซึ่งการประชุมนี้มีใช้การรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากขึ้น ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ควรตระหนักในการจัดกิจกรรมประชุมก็คือ

2.1 การเตรียมการ ครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนการประชุมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนและกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

2.2 การสื่อสาร ครูที่ปรึกษาควรระมัดระวังคำพูดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบหรือต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือผู้ปกครอง การแจ้งข้อมูลของนักเรียนในที่ประชุม ควรใช้คำพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียนแสดงถึงความห่วงใยใส่ใจของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคน และอาศัยกิจกรรมที่จะทำให้ผู้ปกครองตระหนักในความรับผิดชอบ และต้องการปรับปรุงหรือแก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียน

2.3 การจัดกิจกรรมในการประชุม การที่จะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุมนั้นจำเป็นต้องใช้กิจกรรมต่างๆ โดยเริ่มด้วยการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ปกครองด้วยกันก่อนจึงจะมีกิจกรรมอื่นๆ ให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.4 การสรุปผลและบันทึกหลักฐานการประชุมผู้ปกครองในการประชุม แต่ละครั้ง ครูที่ปรึกษาควรมีการสรุปผลและจัดทำเอกสารเป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นข้อมูลสำหรับการจัดประชุมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองในครั้งต่อไป

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ได้กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติโดยอาศัยกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาต่างๆ เช่น กิจกรรมโภมรูป ประชุมผู้ปกครอง เป็นต้นเพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

1.6.4 การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35) กล่าวว่าการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข ใน การคุ้มครองนักเรียน ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่ กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้การ ดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อย ละเลยนักเรียนจนกล้ายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนมี หลายเทคนิค วิธีการ

1. การให้การปรึกษาเบื้องต้น
2. การจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา
3. การติดตามดูแลช่วยเหลือ

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาตาม กระบวนการ การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนนั้น ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือหรือ ช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน กรณีที่มีเด็กมี ความสามารถพิเศษหรือเด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กด้อยโอกาส ก็ควรส่งต่อ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาและ ช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, เรื่อง ไซต์) กล่าวว่าด้านการป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียน ใน การคุ้มครองนักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียน ทุกคนเท่าเทียมกันแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยละเลยนักเรียนจนกล้ายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระ งานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม ต่อไป วิธีการและเครื่องมือเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหามีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการ คือ

1. การให้การปรึกษาเบื้องต้น การให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนเป็นการช่วยเหลือ ผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนในทางที่ ไม่ถูกต้อง โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ การปรึกษาเบื้องต้นมีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควร มีความรู้และทักษะพื้นฐานด้านจิตวิทยาวัยรุ่น ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั้งร่างกายและจิตใจ กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่สำคัญๆ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำน้ำ言

รับฟังห้องเรียนเนื้อหาและความรู้สึก แนวทางการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ในแต่ละลักษณะปัญหา เช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน หนี้เรียน เป็นต้น ซึ่งศึกษาค้นคว้า ได้จากเอกสารของหน่วยงานต่างๆ แนวดำเนินการนั้นคูณที่ปรึกษาควรมีความพร้อมในการให้การปรึกษาช่วยเหลือ นักเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ การปรึกษาโดยมีกระบวนการในการปรึกษาคือสร้างสัมพันธภาพ พิจารณาทำความเข้าใจ กำหนดวิธีการและดำเนินการแก้ไขปัญหาและการยุติการปรึกษา การเป็นผู้ให้การปรึกษาที่ดีมีคุณภาพนั้นคูณที่ปรึกษาควรจะปฏิบัติตามดังนี้

1.1 รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปรึกษาหรือวิธีการคุ้làช่วยเหลือนักเรียน ในด้านต่างๆ ซึ่งอาจรับการอบรมจากหน่วยงานภายนอก หรือโรงเรียนจัดอบรมให้

1.2 หมั่นฝึกฝนทักษะการปรึกษาและพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ หรือความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับการปรึกษาการคุ้làช่วยเหลือนักเรียน

2. การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน ใน การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน นอกจากระให้การปรึกษาเบื้องต้นการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้การช่วยเหลือ มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครุทุกคนและผู้ปกครอง โดยมีแนวดำเนินการ ได้แก่

2.1 การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.2 การใช้กิจกรรมในห้องเรียน

2.3 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

2.4 การใช้กิจกรรมซ้อมเสริม

2.5 การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง สำหรับข้อ 2.2, 2.3 และ 2.5 ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการด้วยตนเอง สำหรับข้อ 2.1 และ 2.4 จำเป็นต้องมีการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือจากครุอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสนับสนุนของผู้บริหาร โรงเรียนด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือทั้ง 5 กิจกรรมดังกล่าวครูที่ปรึกษาสามารถ ขอคำแนะนำความคิดเห็นจากครุอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น การพิจารณาเลือกใช้กิจกรรม ครูที่ปรึกษาควรคำนึงถึงความเหมาะสม 适合 ลักษณะของนักเรียนแต่ละคน สภาพของชั้นเรียน/โรงเรียน/ชุมชน ข้อที่พึงควรหันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน

2.5.1 การรักษาความลับ 1) เรื่องของราษฎร์ของนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไขไม่ควรนำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ระบุชื่อ—สกุลจริงของนักเรียนและการเปิดเผยควรเป็นไปในลักษณะที่ให้เกียรตินักเรียน 2)

บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียน ควรเก็บไว้ในที่เหมาะสมและสะดวก ในการเรียกใช้ และ 3) การรายงานการช่วยเหลือนักเรียน ควรรายงานในส่วนที่เปิดเผยได้ โดยให้เกียรติและคำนึงถึง ประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

2.5.2 การแก้ไขปัญหา 1) การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน ต้องพิจารณา สาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วนและหัววิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้นๆ เพราะปัญหา มิได้เกิดจากสาเหตุเดียว แต่อาจจะเกิดจากหลายสาเหตุที่เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน และ 2) ปัญหาที่ เหมือนกันของนักเรียนแต่ละคน ไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุที่เหมือนกันและหัววิธีการช่วยเหลือที่ ประสบความสำเร็จกับนักเรียนคนหนึ่ง ก็อาจไม่เหมาะสมกับนักเรียนอีกคนหนึ่งเนื่องจากความ แตกต่างของบุคคล ดังนั้นการช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะ การให้คำแนะนำปรึกษาจึงไม่มีสูตรการ ช่วยเหลือสำเร็จตายตัว เพียงแต่มีแนวทาง กระบวนการหรือทักษะการช่วยเหลือที่คร่าวๆแต่ละคน สามารถเรียนรู้ ฝึกฝน เพื่อการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

จากการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข ดังกล่าว สรุปได้ว่า ใน การป้องกันและแก้ไขปัญหา ของนักเรียน โดยครูประจำชั้น/ครุที่ปรึกษาต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันแต่ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดตาม กระบวนการ การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนนั้น ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือหรือ ช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หากปล่อยไปจะเลย นักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม ได้

1.6.5 การส่งต่อนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35) กล่าวว่า การส่งต่อ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การส่งต่อภายนอก ครูผู้สอนส่งต่อไปยังครูแนะแนว หรือผู้เกี่ยวข้องที่สามารถให้ ความช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน
2. การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หรือองค์กร ที่ เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีที่เกินความสามารถของสถานศึกษา โดยครูแนะแนวหรือ ผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่ออย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, เว็บไซต์) กล่าวว่าด้านการส่งต่อนักเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครุที่ปรึกษาตาม กระบวนการ อาจมีบางกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมี พฤติกรรมไม่ดีขึ้น ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของ นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครุที่

ปรึกษาหรือครุคนใดคนหนึ่งเท่านั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลูกค้ามูลค่าเป็นปัญหาใหญ่โดยนักเรียนต้องยกต่อการแก้ไขการส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น
2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครอง เป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายนอกส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองควรจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษาแล้ว เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานการทำงานกับผู้เชี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีกครั้งหนึ่ง ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษา ในบางกรณีที่นักเรียนมีปัญหารุนแรง จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางซึ่งเป็นบุคลากรภายนอกโรงเรียน ครูที่ปรึกษาจึงควรศึกษารอบรวมแหล่งส่งต่อภายนอกไว้ให้เป็นระบบและทันสมัยเพื่อความสะดวกในการใช้และเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษาดังนี้

1. นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมหรือไม่ดีขึ้นหรือแย่ลงแม้ว่าครูที่ปรึกษาจะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใดๆ

2. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดใหม่พบแล้วไม่มาตามนัดเสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือกันไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใดๆ เป็นต้น

3. ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและได้รับการบำบัดทางจิตวิทยาควรพิจารณาส่งต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าควรส่งต่อนักเรียนแนวดำเนินการส่งต่อนักเรียนมีดังนี้

1. ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อนเพื่อให้ผู้รับนักเรียนต่อได้เตรียมการในการช่วยเหลือนักเรียน

2. สรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมาร่วมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือนั้น ให้ผู้ที่รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้รับช่วยเหลือนักเรียนทราบข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนและการดำเนินงานของครูที่ปรึกษาที่ผ่านมา ทำให้สะดวกในการวางแผนช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อโดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ร่มด้วยความนิ่มน้ำกับนักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวล หรือโกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อและยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือตามแต่กรณีที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนับสนุน ยินดีรับการช่วยเหลือจากครูอื่นๆ เช่นครูแนะแนว ครูฝ่ายปักธง ครูประจำวิชา เป็นต้น

4. ครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าหน่วยงานใดที่ควรส่งตัวนักเรียนที่ประสบปัญหาไปพบ เพื่อขอความช่วยเหลือ โดยให้พิจารณาถักยละเอียดของบริการในหน่วยงานนั้นรวมทั้งประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ

5. ครูที่ปรึกษานัดแนะวัน เวลา สถานที่นัดพบกับครูที่รับช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียนร้อย เพื่อรับรู้ วัน เวลา สถานที่ที่พบกัน

6. ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ทราบความก้าวหน้าในการช่วยเหลือนักเรียนและความเปลี่ยนแปลงของนักเรียน จะเห็นได้ว่ากระบวนการดำเนินงานระบบคุณลักษณะของนักเรียนแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดและมีความต่อเนื่อง จึงต้องอาศัยครูที่ปรึกษาที่มีความสุขมุ่งรอดคอบ โดยศึกษารูปแบบการคัดกรองซึ่งจะได้ข้อมูลนักเรียนสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน แก้ไข ส่งเสริม พัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

จากการส่งต่อนักเรียน ดังกล่าว สรุปได้ว่า การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาจากครูที่ปรึกษาและพฤติกรรมไม่ดีขึ้นจึงมีการส่งต่ออย่างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยไว้อาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่ ใจนยากรต่อการแก้ไขการส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ การส่งต่องานใน การส่งต่องานนอก

1.7 กลยุทธ์ความสำเร็จในการคุ้มครองนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 9) กล่าวว่า การคุ้มครองนักเรียนให้ได้รับการส่งเสริม พัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยกลยุทธ์ดังนี้

1. การบริหารเชิงระบบ
2. การทำงานเป็นทีม
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. การนิเทศติดตามและประเมินผล

จากกลยุทธ์ความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังกล่าว สรุปได้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการส่งเสริม พัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยกลยุทธ์สู่ความสำเร็จ 4 ขั้นตอน มีดังนี้

1. การบริหารเชิงระบบ การบริหารเชิงระบบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การวางแผน (Plan) เป็นการวางแผนซึ่งเป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญที่สุด จะต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานเป็นกระบวนการแต่ละขั้นตอนมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และมีการบันทึกข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ข้อมูลจากการบันทึกนี้จะนำไปสู่การตรวจสอบประเมิน ตนเองและให้ผู้อื่นตรวจสอบ ได้และเป็นสารสนเทศที่สะท้อนให้เห็นคุณภาพตามมาตรฐานและ ตัวชี้วัดของระบบย่อยอันจะส่งผลถึงคุณภาพรวมของโรงเรียนทั้งระบบ

1.2 การดำเนินงาน (Do) เป็นการปฏิบัติงานร่วมกันของทุกคน โดยใช้กระบวนการ วิธีการต่างๆ และการบันทึกผลบุคคลภายนอกค์กรที่รับผิดชอบในระบบย่อยต่างๆ จะปฏิบัติและ บันทึกผลอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

1.3 การตรวจสอบ/ประเมินผล (Check) เป็นการประเมินตนเองร่วมกับประเมินหรือ ผลลัพธ์ยืนยันกับประเมินภายนอกระหว่างบุคคลหรือระหว่างทีมயอยในโรงเรียน

1.4 การปรับปรุงพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไขพัฒนางานซึ่ง อาจจะแก้ไขพัฒนาในส่วนที่เป็นกระบวนการ วิธีการ ปัจจัยหรือการบันทึกให้ดีขึ้น จนระบบ คุณภาพหรือองค์กรคุณภาพเป็นวัตถุประสงค์การทำงานขององค์กรอย่างยั่งยืน

จากการบริหารเชิงระบบ ดังกล่าว สรุปได้ว่า การบริหารงานเชิงระบบต้องอาศัยการ ดำเนินงาน 4 ขั้นตอนคือ 1) การวางแผน 2) การดำเนินงาน 3) การตรวจสอบและประเมินผล และ 4) การปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้เกิดคุณภาพของงานที่ดีขึ้น

2. การทำงานเป็นทีม

กรมสุขภาพจิต (2554, หน้า 1) กล่าวว่า การดำเนินงานเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนบรรลุผล สำเร็จและเป็นไปอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องใช้ยุทธวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมของ บุคลากรใน สถานศึกษาและนักศึกษาตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดัน และ บูรณาการการทำงานเข้าสู่ระบบและพัฒนาบุคลากรสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผล พร้อมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมคิดและร่วม ทำไป พร้อมๆ กันตลอดจนแสวงหาแนวทางในการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน

กรมสุขภาพจิต (2554, หน้า 45) กล่าวว่า ในการทำงานเป็นทีมเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพนั้นประกอบด้วย 3 ทีม ดังนี้

ทีมที่ 1 ทีมน้ำ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งจะเป็นผู้วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน จัดทำ แผนกลยุทธ์ ควบคุม กำกับ ติดตาม และสนับสนุน เสริมสร้างพลังร่วม (Empowerment) เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ทีมที่ 2 ทีมสนับสนุน เป็นทีมหลักในการสนับสนุนประสานงานด้านวิชาการและอื่นๆ ให้เกิดการสร้างระบบคุณภาพขึ้น ทีมสนับสนุนจะเป็นโครงข่ายที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาระบบว่าจะมีจุดเน้นที่ ระบบใด เช่น ทีมสนับสนุนของระบบการคูแลช่วยเหลือนักเรียนหัวหน้าทีม คือรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

ทีมที่ 3 ทีมทำ เป็นทีมที่สามารถรับผิดชอบการทำงานโดยตรง เช่น ระบบการคูแลช่วยเหลือ นักเรียน คือ ทีมระดับชั้น ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจะเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนากิจกรรม ต่างๆ ให้มีคุณภาพ

จากการทำงานเป็นทีม ดังกล่าว สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีมต้องอาศัยความด้วยมือจาก 3 ด้าน คือ 1) ทีมน้ำ 2) ทีมสนับสนุน และ 3) ทีมทำ เพื่อพัฒนากิจกรรมต่างๆ ให้มีคุณภาพ

3. การແລກປේලීයන්ຮු

การແລກປේලීයන්ຮුจะทำให้ได้รับทราบจุดแข็งจุดอ่อนในการดำเนินงานของตน เพื่อให้เกิดแนวทางที่จะพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้น การແລກປේලීයන්ຮුทำได้ทั้งภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยมีบรรยายการทำงานที่เป็นกันเอง ไม่ใช้การสั่งการหรือบังคับบัญชาทำให้ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละส่วนเกิดความรู้สึกที่ดีไม่ต้องกังวลเรื่องการประเมินผล ตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชา

จากการແລກປේලීයන්ຮු ดังกล่าว สรุปได้ว่า การແລກປේලීຍන์ความรู้กันทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ให้เราเข้าใจความแตกต่างของการดำเนินงาน จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อนำมาแนวทางปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงานให้มีคุณภาพมากขึ้น

4. การนิเทศติดตามและประเมินผล

กรมสุขภาพจิต (2554, หน้า 32) กล่าวว่า การนิเทศติดตามและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนางานซึ่งจะช่วยส่งเสริม สนับสนุนและให้ข้อมูลย้อนกลับที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินงานระบบการคูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ ควรดำเนินการให้เป็นระบบ โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

4.1 ขั้นการวางแผน

4.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการ

**4.1.2 กำหนดคัวตอุปะสงค์เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือและวิธีการ
ในการนิเทศติดตามและประเมินผล**

4.1.3 กำหนดแผนงาน / ปฏิทินการดำเนินงาน

**4.2 ขั้นการดำเนินงาน ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการที่หลากหลายตาม
สภาพจริงของสถานการณ์**

4.2.1 ขั้นการตรวจสอบ

4.2.2 ตรวจสอบติดตามการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

**4.2.3 ประเมินผลการดำเนินงาน วิเคราะห์ผลการตรวจสอบและการจัดทำรายงาน
ผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน**

**4.2.4 ขั้นการปรับปรุงและพัฒนางาน นำผลการประเมินมาปรับปรุงและดำเนินการ
ตามแผนใหม่อีกต่อเนื่อง**

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 98) กล่าวว่า การนิเทศ ติดตาม
และประเมินผล จะบรรลุเป้าหมายได้ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
2. การวางแผนตามระบบมาตรฐาน (P D C A)
3. มีการนิเทศ ติดตามผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง
4. จัดทำระบบสารสนเทศ
5. สรุปรายงานและเผยแพร่

การนิเทศ ติดตามและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลงานใน
ระหว่างการดำเนินงาน ด้วยการประชุมและเปลี่ยนเรียนซึ่งกันและกัน โดยมีกระบวนการวางแผนที่
เป็นระบบ กำหนดขั้นตอน วิธีการ เครื่องมือที่มีมาตรฐาน เป็นการประเมินระบบและผลลัพธ์ของ
ระบบทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีบรรยายกาศในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมคิดร่วมทำ ร่วม
แก้ไขปัญหา ระหว่างผู้ประเมินและผู้รับการประเมินอย่างเป็นกัลยาณมิตร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่
เป็นไปตามสภาพจริงในการนำมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุ
เป้าหมายที่กำหนด

สรุปได้ว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลงานโดยใช้การประชุมเพื่อ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยกันคิดแก้ปัญหา ระหว่างผู้ประเมินและผู้รับการประเมินอย่างเป็น
กัลยาณมิตร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ เป็นไปตามสภาพจริง เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและช่วยเหลือ
นักเรียนตามเป้าหมายที่วางไว้

2. บรรทัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครครีอุชยา เขต 1

2.1 ข้อมูลทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครครีอุชยา เขต 1 เขตพื้นที่ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษา เป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่ปฏิบัติภารกิจหน้าที่ ตามที่กำหนดในกฎหมาย โดยสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาโดยปฏิบัติงานตามแนวโน้มนโยบายรัฐบาล จุดเน้นการขับเคลื่อนนโยบายด้านการศึกษา ยุทธศาสตร์จังหวัดพะรนนครครีอุชยา การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี ของกระทรวงศึกษาธิการ แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์ประเทศ (Country strategy) และแผนปฏิบัติการการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงได้กำหนดสาระสำคัญของ แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ไว้เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครครีอุชยา เขต 1, 2559, เว็บไซต์)

สำนักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครครีอุชยา เขต 1 ตั้งอยู่เลขที่ 222/2 อาคารชั้น 1 ถนน อุชยา-อ่างทอง ตำบลลุมพลี อำเภอพะรนนครครีอุชยา จังหวัดพะรนนครครีอุชยา ประกอบด้วย 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านแพrok อำเภอหาราช อำเภอบางปะหัน อำเภออุทัย อำเภอวังน้อย อำเภอท่าเรือ อำเภอครหาวงศ์ อำเภอภาชี และอำเภอพะรนนครครีอุชยา สถานศึกษาของรัฐ 188 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูในสถานศึกษา 2,202 คน (ณ วันที่ 10 มิถุนายน ของปีการศึกษา 2558) มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดไกслเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตจังหวัดอ่างทอง

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตจังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสระบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตจังหวัดลพบุรี และจังหวัดสระบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครครีอุชยา เขต 2

2.2 ทิศทางและแนวทางการดำเนินการจัดการศึกษา สถาบันพะรนนครครีอุชยา เขต 1

1. วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ ได้มาตรฐานระดับสากล บนพื้นฐานแห่งความเป็นไทย

2. พันธกิจ

2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนวัยเรียนทุกคน ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ ได้มาตรฐานระดับสากล

2.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร

2.3 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษา

3. ค่านิยม

บริหารงานไปร่วมได้ เต็มใจให้บริการ ทำงานให้เป็นระบบ

4. เม็ดประสงค์

4.1 นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษามีพัฒนาการที่เหมาะสมตามช่วงวัย และได้สมดุลและนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน มีพัฒนาการเหมาะสมตามช่วงวัยและมีคุณภาพ

4.2 ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเสมอภาค

4.3 ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น มีทักษะที่เหมาะสมและมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่

4.4 สพป. และสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล เน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วม กระจายอำนาจ และความรับผิดชอบสู่สถานศึกษา

5. แนวทางในการดำเนินงานจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ 2 : เพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึงครอบคลุมผู้เรียนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาตามศักยภาพและมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 3 : พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 4 : พัฒนาระบบการบริหารจัดการ

2.3 นโยบายการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายดูแลช่วยเหลือนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนดังนี้

1. เร่งรัดพัฒนาโรงเรียนให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนที่เข้มแข็ง
2. พัฒนาผู้บริหาร ครู/บุคลากรทางการศึกษาให้มีทักษะในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุ้มครอง นักเรียน

3. รณรงค์ ป้องกัน แก้ไข และความช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน

4. พัฒนาแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนโดยใช้วิธีการจัดการเชิงบวก

5. เร่งรัดการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยสร้างภูมิคุ้มกันจักรระบบเฝ้าระวังและช่วยเหลือให้ผู้ที่ผ่านการบำบัดได้รับโอกาสทางการศึกษา

2.4 ขนาดของสถานศึกษาตามเกณฑ์การแบ่งขนาดสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแบ่งสถานศึกษาดังนี้

1. สถานศึกษามี 4 ขนาด ได้แก่

ขนาดเล็ก มีนักเรียนตั้งแต่ 1-120 คนลงมา

ขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 121-600 คน

ขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 601-1,500 คน

ขนาดใหญ่พิเศษ มีนักเรียนตั้งแต่ ตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

2. การแบ่งขนาดตามเกณฑ์ของ โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพะนังครรค์อุชยาเขต 1 ตามบริบทของ โรงเรียนแบ่งสถานศึกษาได้ดังนี้

สถานศึกษานำดเล็ก หมายถึง มีนักเรียนตั้งแต่ 299 คนลงมา

สถานศึกษานำดใหญ่ หมายถึง มีนักเรียนตั้งแต่ 300 คน ขึ้นไป

สรุป การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะนังครรค์อุชยา เขต 1 เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงทุกคน ส่งผลให้นักเรียนเป็นคนมีคุณภาพ ได้มาตรฐานและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนดี คนเก่งและอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะนังครรค์อุชยาเขต 1 จากการค้นคว้าทางเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่ามีเอกสารงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ดวงกมล วงศ์ศรีหัส (2550, หน้า 63) ได้วิจัยเรื่องการศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีปัญหาการบังคับตัวในครอบครัว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนและวัดบางชัน อําเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษานักเรียนที่มีปัญหาปรับตัวใน

ครอบครัว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปี การศึกษา 2540 จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน ชีวประวัติและบันทึกประจำวัน สังคมนิพิ แบบสำรวจและแบบสอบถาม แบบทดสอบและระเบียนสะสม ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิง พรรณนา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการปรับตัวในครอบครัวของนักเรียน มีสาเหตุมาจากการนักเรียนมี บุคลิกภาพไม่เหมาะสม การอบรมเดียงดูที่ไม่ถูกต้อง ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ ระดับการศึกษาบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ และปัญหา สิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยไม่ดี สามารถสร้างสัมพันธภาพกับสมาชิกในครอบครัวและสามารถเผชิญกับ ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

จักษุ โพธิ์สำนัก (2550, หน้า 68) ได้ศึกษาปัญหาในการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เชต 2 ผลการวิจัย พบว่าปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครุที่ปรึกษาใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เชต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญahanักเรียนด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียนตามลำดับปัญหาในการ ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครุที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสาระแก้ว เชต 2 จำแนกตามประเภทโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

nanop บุญสมพงษ์ (2550, หน้า 69) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขการดำเนินงาน ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการ ดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาตราดจำแนกตามระดับช่วงชั้นของครุที่ปรึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาด โรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด ครุที่ปรึกษา ได้เสนอแนวคิดว่า โรงเรียนควรหาวิธีประสานกันระหว่างครุปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เช่น การ ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ควรจัดเวลาและความสะดวกให้ครุในการเยี่ยมบ้าน ในระเบียนสะสมความมีข้อมูลนักเรียนครบถ้วน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนต้องดำเนิน

เนินการอย่างต่อเนื่อง ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home Room) และครูที่ปรึกษาควรแสวงหาวิธีการร่วมมือจากนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน

เขาวลิติ จินดารัตน์ (2551, หน้า 70) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ของ เขต 2 พบว่าการดำเนินงานตามระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ของ เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานตามระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ของ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ด้านการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานด้านระบบคุณภาพเหลือนักเรียนจำนวน 3 ท่าน พบว่า การดำเนินงานตามระบบคุณภาพเหลือนักเรียนที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จในระดับดีเพราโรงเรียนได้ดำเนินการเป็นกระบวนการตามระบบคุณภาพเหลือนักเรียนด้วยขั้นตอนง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน โดยจัดให้ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษา

พัชราภรณ์ เดชสุภา (2551, หน้า 70) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานจัดระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัย พบว่าปัญหาการดำเนินงานจัดระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 1 โดยรวมมีปัญหานิ่งในระดับปานกลาง ในรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ทั้งนี้ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 1 จำแนกตามระดับชั้วชั้นในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสถียร ทามัง (2551, หน้า 65) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของโรงเรียนเทศบาลวัดศรีปิงเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ในการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ได้ปฏิบัติเกือบทุกงาน โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ได้เยี่ยมบ้าน วางแผนการคัดกรอง จัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ ให้ความรู้

ครูในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนเชิญผู้ปกครองมารับทราบถึงความจำเป็นในการส่งต่อนักเรียน ส่วนปัญหาที่พบ คือ จัดกิจกรรมแนะแนวให้กับนักเรียนน้อยและนักเรียนมีปัญหาซึ่งก่อให้เกิดความสามารถที่จะช่วยเหลือได้

สมศักดิ์ วรรณศิริ (2550, หน้า 125) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน และด้านการส่งต่อ ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น การดำเนินงานตามระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมผู้บริหาร โรงเรียนกับครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ครูผู้สอนกับผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน และผู้บริหาร โรงเรียนกับผู้แทนผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ครูผู้สอนกับผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน และผู้บริหาร โรงเรียนกับผู้แทนผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนกับครูผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียนกับผู้แทนผู้ปกครองมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ครูผู้สอนกับผู้แทนผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนกับครูผู้สอนและผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน (ที่มาจากการสำรวจการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน) เกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 เรียงตามความถี่จากมากไปหาน้อย คือ โรงเรียนควรมีคณะกรรมการนิติเทศติดตามอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนควรมีการพัฒนาระบบสารสนเทศ โรงเรียนควรมีความพร้อมด้าน เอกสาร ตีอ แปล อุปกรณ์ เพื่อเอื้อในการดำเนินงาน โรงเรียนควรจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

สุรชัย ชาตรรักษ์ (2550, หน้า 130) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามมาตรฐานระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงาน และผลการดำเนินงาน การดำเนินงานตามมาตรฐานระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้าน

กระบวนการและมาตรฐานด้านผลผลิต เปรียบเทียบการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันเปรียบเทียบ การดำเนินงานตามมาตรฐานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามประเภทของโรงเรียนทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ไพบูลย์ คลเคนมยุทธพา (2550, หน้า 81) ได้ศึกษาการพัฒนาบทบาทครู และผู้ปกครองในการส่งเสริมช่วยเหลือนักเรียนที่มีพัฒนาการช้าสถานศึกษาหนองคายวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการดำเนินงาน ครูและผู้ปกครองไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ของตน ในการส่งเสริมช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีพัฒนาการ เมื่อครูและผู้ปกครองได้รับการอบรมด้านพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก ศติปัญญา ความเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา ด้านสังคมและการช่วยเหลือตนเอง มีความสามารถในการส่งเสริมให้เด็กที่มีพัฒนาการช้าได้ฝึกกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการในวันที่เดือนนักเรียนมาสถานศึกษาทุกวัน ด้านผู้ปกครองได้ให้ความร่วมมือและส่งเสริมให้เดือนนักเรียนได้ฝึกกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการในขณะอยู่ที่บ้าน จากการสังเกต

พัชราภรณ์ เดชาสุภา (2551, หน้า 51) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอหาดสังกัดสถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอาเภอคลองหาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 1 โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อ ด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนจำแนกตามระดับช่วงชั้นในภาพรวมของปัญหาแตกต่างกัน ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในภาพรวมแตกต่างกัน

รัตนาพร พลลาภ (2551, หน้า 59) การดำเนินการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนเป็นบทบาทที่สำคัญที่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นจะต้องปฏิบัติเป็นประจำ เพราะครูที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกันกับนักเรียนในชั้นมากที่สุด ซึ่งจะช่วยเหลือหรือสามารถป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ แต่จากสภาพปัจจุบันครูยังขาดความรู้ความเข้าใจและขาดความมั่นใจในการปฏิบัติต่อนักเรียนในเรื่องของความช่วยเหลือนักเรียน จึงทำให้ปัญหาของนักเรียนไม่ได้รับการแก้ไขให้ทันต่อเวลาหรือไม่ได้รับการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นและทำงานได้อย่างไม่เป็นระบบ การศึกษากำนัลควรรู้ว่ามีความนุ่งหมายเพื่อ พัฒนาการดำเนินงานตามระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร ตามกรอบการศึกษา 4 องค์ประกอบ คือ การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและแก้ไข การส่งต่อ โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ (Action research) 2 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วยการวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล การพัฒนาระบบ โดยใช้โครงสร้างของระบบประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ประการ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลงานหรือผลผลิต (Product) กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามี จำนวน 8 คน ประกอบด้วยผู้ศึกษาค้นคว้า ครูกลุ่มกิจกรรมและพัฒนานักเรียน จำนวน 1 คน ครูหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นและตอนปลาย จำนวน 2 คน ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษานี้ที่ 3,4,5, และ 6 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 16 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการกลุ่มกิจกรรมและพัฒนานักเรียนครูแนะแนวฯ ครูหัวหน้าระดับชั้น นักเรียนหัวหน้าและรองหัวหน้า จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมิน แบบตรวจสอบรายการ การตรวจสอบข้อมูลใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Triangulation technique) และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเชิงบรรยาย (Narrative form)

ไฟ รายงาน ห้องเรียน (2553, หน้า 52) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและศึกษาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดเรียงตามลำดับ คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อ ด้านการส่งเสริมพัฒนา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียน ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 มีการปฏิบัติสูงกว่าครูผู้สอนในระดับช่วงชั้นที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนในสถานศึกษานาดกลางมีการปฏิบัติต่ำกว่าครูผู้สอนในสถานศึกษานาดใหญ่และขนาดเล็ก ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุดเรียงตามลำดับ คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนา ด้านการส่งต่อ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผลการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 มีปัญหาสูงกว่าครูผู้สอนในระดับ

ช่วงชั้นที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนในสถานศึกษานาดใหญ่ มีปัญหาน้อยกว่าครูผู้สอนในสถานศึกษานาดเล็กและขนาดกลาง

รายงานส่งขึ้น (2552, หน้า 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางแก้ไขปัญหาระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ผลการวิจัย พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้ปัญหาการดำเนินงานตามระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูปรึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวไว้ว่าระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญ มีวิธีการ และมีเครื่องมือที่หลากหลาย แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเพื่อเป็นการป้องกันปัญหา ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่เกิดจากตัวของนักเรียนเอง ปัญหาจากสภาพครอบครัวพ่อแม่และผู้ปกครอง ปัญหาในโรงเรียนเนื่องจากครู เพื่อนนักเรียน บรรยายกาศในโรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางสังคม โรงเรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องบริหารจัดการเพื่อคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด ใน 5 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งวิธีการดังกล่าวอีกหนึ่งประการคือให้ระบบการคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนานักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเพื่อเป็นแนวทางแก้โรงเรียนในการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน อันจะส่งผลดีต่อเยาวชนของประเทศไทยต่อไป

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

บีดาร์ (Bedard, 1964, p.71) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนนโยบายด้านวินัยของโรงเรียน มัธยมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย 12 แห่ง ผลการศึกษาได้พบว่า ในโรงเรียนส่วนใหญ่ผู้บริหารจะเป็นผู้กำหนดนโยบายทางวินัยนักเรียน โดยอาศัยผลของการประชุม เพื่อหาข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูผู้ปกครองและนักเรียนเป็นแนวทาง

ไซมอน (Simon, 1968, p.71) ได้ทำการศึกษาวิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นแนวทาง ขัดปัญหาทางวินัยของนักเรียนในทศวรรษของครู ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดปัญหาทางวินัยของ

นักเรียนด้วยการลงโทษทางกายมีประสิทธิภาพน้อยกว่าการแก้ปัญหาร่วมกัน 2) การขัดปัญหาทางวินัยด้วยการพูดคุยกับนักเรียนเป็นการส่วนตัวเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด และ 3) เมื่อใช้วิธีการร่วมกันแล้ว ต้องมีการติดตามผลอย่างใกล้ชิดและต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนด้วย

กริตต์ (Grittes, 1975, p.72) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนักศึกษาปริญญาตรีและศึกษาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะต่างๆ ที่มีผลต่อการรับรู้ผลการศึกษาที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า คุณลักษณะที่นิสิตต้องการคือ ความอนุอุ่นเป็นกันเองและมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นและอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

เชเวียคอฟ (Sheviakov, 1985, p.72) ได้ศึกษาถึงประเภทวินัยที่ปลูกฝังให้แก่เด็กครรเป็นวินัยในตนเองและการปลูกฝังควรเป็นเรื่องความเต็มใจใช้การทำตามคำสั่งหรือการลงโทษ

ไรซ์ (Rice, 1987, p.72) แห่งมหาวิทยาลัยไอโววา ได้ทำการวิจัยเบรียบเทียบความเข้าใจต่อระเบียบวินัยของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ครู และผู้บริหาร โรงเรียน พบว่า สิ่งที่เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับเรื่องวินัย คือ การขาดความสนใจของนักเรียนในเรื่องวินัย ความเกียจคร้าน และการติดยาเสพติด เช่นการสูบบุหรี่ และแอถกอหอต์

เบนเน็ตต์ (Bennett, 1995, p.72) ได้วิจัยเรื่อง “Research about Teaching and Learning” ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนประสบผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ โดยการตั้งนโยบายเรื่องวินัยมีการสื่อสารให้นักเรียนทราบและเข้าใจในนโยบายนี้ และมีการบังคับให้ปฏิบัติตามนโยบายวินัยอย่างบุคคลิธรรมและเสนอต้นเสนอปลาย

แนนตัน (Nanton, 1997, p.72) ได้ศึกษาการรับรู้ของคณะครุ โรงเรียนและของนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะนำไปสู่แก่งใจและความรุนแรงในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายและสำรวจปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ การเข้าเรียนและการพักการเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย คณะครุ 92 คน และนักเรียน 148 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสำรวจค้านการรับรู้เกี่ยวกับแก่งใจและความรุนแรง ข้อมูลทางประชากรศาสตร์คัดมาจากการแบบฟอร์มคำขออนุญาตของผู้ปกครอง ข้อมูลทางผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ข้อมูลการเข้าเรียนและจำนวนการพักการเรียน ได้มาจากทะเบียนของโรงเรียนข้อค้นพบที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ 1) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้ของ คณะครุและการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะนำไปสู่แก่งใจและความรุนแรงในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย 2) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้ของ คณะครุและนักเรียนผิวขาวในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย 3) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้ของ คณะครุและการรับรู้ของนักเรียน

เกี่ยวกับพฤติกรรมที่นำไปสู่แก้ไขและความรุนแรงในโรงเรียนระหว่างคณะครุและนักเรียนเพศชายกับคณะครุและนักเรียนเพศหญิง 4) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ขาดเรียน การพักการเรียน การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่นำไปสู่แก้ไขและความรุนแรงในโรงเรียนกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

ไพรซ์ (Price, 1998, p.73) ได้ศึกษาความแตกต่างในการเข้าเรียนด้านวิชาการและด้านการเคารพคนของนักเรียนในโรงเรียนที่ใช้รูปแบบวินัยทึบสนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรม เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่ไม่ใช้รูปแบบวินัยทึบสนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนแบ่งออกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนที่เข้าเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสปริงแوالลี์ในเมืองเรย์ทาวน์ รัฐมิสซูรี ซึ่งใช้รูปแบบทึบสนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรมมาตั้งแต่นักเรียนเหล่านี้เริ่มเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วและนักเรียนซึ่งมีประสบการณ์มากพอที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมและการปฏิบัติการทางวิชาการ กลุ่มเปรียบเทียบเลือกมาจากกลุ่มโรงเรียนที่ไม่ใช้รูปแบบดังกล่าวนั่นคือ โรงเรียนประถมศึกษาโคลเวอร์บูร์กในครา肯เซส เหนือ ซึ่งมีลักษณะทางประชาราษฎร์เหมือนกับโรงเรียนประถมศึกษาสปริงแوالลี์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมรูปแบบทึบสนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรมกับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบดังกล่าวในด้านอัตราการขาดเรียนเป็นรายชั่วโมง 2) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมรูปแบบวินัยทึบสนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบดังกล่าวในด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ไม่ว่าทางวิชาการอ่านหรือวิชาคณิตศาสตร์ และ 3) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมรูปแบบวินัยทึบสนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรมกับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบดังกล่าวในด้านมโนมติในตนเอง

อัล - ตันชิจิ (AI - Tanciiji, 2001, p.200 ; อ้างถึงใน ไฟโรนี สิงห์ราม, 2553, หน้า 71) ได้ศึกษาการเข้าเกี่ยวข้องผู้ปักครองในประเภทต่าง ๆ ในโรงเรียนประเทศสหราชอาณาจักรเอมิเรตส์ และได้กำหนดว่าการเข้าเกี่ยวข้องของผู้ปักครองช่วยให้เกิดความสำเร็จของ โรงเรียนดีเด่น หรือไม่เพื่อตอบคำถามการวิจัยนี้จึงได้ทำการสัมภาษณ์อาจารย์ใหญ่ ครู และผู้ปักครอง จากโรงเรียนดีเด่น และโรงเรียนธรรมดานามเมืองดูเพีย รัฐชาวดงห์ และเมืองรัส อัง-คายนาห์ โรงเรียนดีเด่นเหล่านี้ได้รับรางวัลสำหรับการปฏิบัติงานดีเด่นเพื่อทำการเบรียบที่ดี จึงได้เลือกโรงเรียนธรรมดากาการ ทั้งระดับที่เหมือน ๆ กันกับโรงเรียนดีเด่นมาศึกษา กลุ่มตัวอย่าง 70 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปักครองส่วนใหญ่ปฏิบัติการเข้าเกี่ยวข้องของผู้ปักครองประเภทแรก คือ การทำหน้าที่ผู้ปักครองที่บ้าน โรงเรียนติดต่อกับผู้ปักครอง แต่ผู้ปักครองไม่คุ้นเคยกับบ้านมา ผู้ปักครองไม่คุ้นช่วยบุตรหลานของตนด้านการเรียน ไม่ได้ นอกจากนี้เมื่อบุตรหลานโตขึ้น ผู้ปักครองขอให้บุตรหลานเป็น

อิสระมากกว่า ยิ่งไปกว่านั้นผู้ปกครองไปร่วมกิจกรรมของโรงเรียนขึ้นอยู่กับโอกาส ถ้ากิจกรรมเป็นการเฉลิมฉลอง การเข้าร่วมอาจจะมีสูง แต่ถ้ากิจกรรมเป็นการบรรยาย ผู้ปกครองอาจจะเข้าร่วมน้อยมาก ผู้ปกครองทั่วไปไม่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานของตน และมักจะไม่ช่วยโรงเรียนให้ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรชุมชนด้วย

ปีเตอร์เซน (Petersen, 2001, p.980 ; อ้างถึงใน รัตนพาร พลลาภ, 2551, หน้า 66) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผู้ให้คำปรึกษาเด็กและเยาวชนในด้านชาติพันธุ์วรรณนาในฐานะตัวการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่นักเรียนกลุ่มเสี่ยงการศึกษา (วิจัย) ครั้งนี้เป็นการพรรณนาบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาเด็กและเยาวชน (CYC) คนหนึ่งในสถานศึกษา 2 แห่ง ใช้การเก็บข้อมูลตามระเบียบวินัยทางชาติพันธุ์วรรณนาโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มีนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงทางวิชาการ ผลการเรียนต่างอยู่มาก จึงทำให้เด็กพวนนี้มีโอกาสจะออกกลางคันสูง นอกจากนี้งานวิจัยฉบับนี้ยังได้บรรยายภาพถ่าย รายละเอียด เอกลักษณ์ (ลักษณะ) เด็กที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ผู้วิจัยยังได้อาความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลและข้อมูลด้านบทบาทของผู้ให้คำปรึกษา ที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์ มาประกอบการพิจารณาด้วย ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของ CYC ในสถานศึกษากือ ให้การสนับสนุนครุพัสดุสอนในการจัดให้มีการศึกษาที่ดีที่สุดตามศักยภาพของทรัพยากรของสถานศึกษาให้แก่นักเรียน งานสนับสนุนของ CYC ทاใน 2 ด้านคือ 1. กิจกรรมด้านการป้องกัน 2. กิจกรรมด้านการสนับสนุนการเรียนของเด็ก ผู้วิจัยพบว่า CYC มีศักยภาพที่จะช่วยเด็กกลุ่มเสี่ยง และกิจกรรมด้านการป้องกันจะเกิดประโยชน์แก่เด็กมากกว่ากิจกรรมด้านให้การสนับสนุน

ฟินแลนด์ (Finlay, 2002, p.546 ; อ้างถึงใน เดชะชัย สารบรรณ, 2553, หน้า 24) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการหันมองเข้าไปในตนเอง, หน้า ความสัมพันธ์ภายในตนกับดูแล นอกเหนือจากทฤษฎี ยุทธศาสตร์ และทักษะครุคือผู้ให้คำปรึกษา การวิจัยเชิงคุณภาพฉบับนี้ ได้รวบรวมวรรณกรรมโดยถือเอาเกณฑ์ที่ได้จากการศึกษาวิจัยด้วยตนเองเชิงอัตชีวประวัติ การเสาะหาความรู้เชิงปรากฏการณ์, แสวงหาความรู้เชิงพรรณนา การวิจัยเชิงวิภาคและ การเสาะหาความรู้เชิงชาติพันธุ์วรรณนา เหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องมือที่นำมาใช้เพื่อหาคำตอบพื้นฐานของคำถามที่ว่า ตัวตนของผู้เข้าให้คำปรึกษาในฐานะผู้ปฏิบัติงานให้คำปรึกษา (ผู้ท่านนี้ที่ให้คำปรึกษา) ผู้ให้คำปรึกษาจะช่วยแก้ปัญหา (ให้คำปรึกษาที่ดี) ของผู้อื่น (ผู้มารับคำปรึกษา) ได้อย่างไร ธรรมชาติของการบำบัดรักษา (ที่ใช้) เป็นอย่างไร ผู้ให้คำปรึกษาต้องปรับตัวเองให้เข้ากับผู้รับคำปรึกษาอย่างไรจึงจะทำให้การบำบัดรักษาเป็นผลสำเร็จ ทao ย่างไรจึงจะแน่ใจได้ว่า (เมื่อให้คำปรึกษาไปแล้ว) ผู้รับคำปรึกษามีความเจริญเติบโตและไม่ต้องพึ่งให้คำปรึกษาหรือคนอื่นบ่อย ๆ ผู้ให้คำปรึกษาแก่ไขความไม่นิ่นคงทางอารมณ์ของตน ความไม่แน่นอน ความกลัวต่อการที่จะได้รับสิทธิพิเศษที่จะได้ฟังและรู้ทันชีวิต

คณอื่น (ผู้รับคำปรึกษา) อย่างไร รวมรวมความรู้จากทฤษฎีจิตวิทยามนุษย์แบบเก่า จิตวิทยาถ่ายโอน บุคลิก การบำบัดโรคแบบเช่น การบำบัดโรคทางวิญญาณ จิตวิทยาอัตติวิภาค – ปรากฏการณ์วิทยา และดูแลแบบนักกรณรงค์สิทธิศตรี มาสร้างเป็นสมมติฐานที่เรียกว่า สมมติฐานการเปิดเผยตัวเอง อย่างงี้ในเพื่อจะหาคำตอบของการวิจัยดังกล่าว ไว้ข้างต้นที่มีฐานความคิดอยู่ที่ความซื่อสัตย์และ กระบวนการสะท้อนภาพประสมการณ์ของผู้วิจัยในฐานะผู้ให้คำปรึกษาใหม่ โดยใช้รูปแบบของ กระบวนการเป็นแบบแจ้งหรือบอก (ให้คำปรึกษา) ตลอดดูแล (ผู้ให้คำปรึกษา) ต้องใช้รูปแบบการ แจ้งหมายอย่าง เช่น ดูแลในรูปแบบกึ่ง แบบบรรยายทางวิชาการและรูปแบบที่มีการอ้างทฤษฎีที่ เกี่ยวกันในอดีต ผลการศึกษาพนแนวคิดหมายเรื่อง เช่น การที่จะช่วยคนอื่นได้ (ผู้ให้คำปรึกษา) ต้องช่วยตนเองให้ได้ก่อน การจะรู้จักตัวตนของตนเองจะต้องรู้จักตัวตนของตนดีก่อน การเติบโต ของคนอื่นควรให้เป็นไปตามกระบวนการ (เฉพาะตัว / ศักยภาพ) ของเขาร่อง และสุดท้าย การส่องดู ภายในตนเองเป็นเรื่องจำเป็นและควรทำอย่างต่อเนื่องสำหรับผู้ให้คำปรึกษาแบบสร้าง ความสัมพันธ์ภายในตน

พันธิชี (Panici, 2002, p.2981-A ; อ้างถึงใน ไฟโ遑น์ สิงห์คุณ, 2553, หน้า 71) ได้ศึกษาการพัฒนาความรู้สึกบุคคลและประสบการณ์ด้านการศึกษาประสิทธิภาพการให้คำปรึกษาแบบประสานวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษา การให้คำปรึกษาในมหาวิทยาลัยจูร์เจีย พบร่วมกับ คนที่มีพัฒนาการค้านความรู้สึกระดับสูง จะสามารถแสดงออกทางประสบการณ์ ได้ผลมากกว่าคนที่พัฒนาการทางความรู้สึกต่ำ นักศึกษาที่มีระดับพัฒนาความรู้สึกสูง จะเป็นผู้มีประสิทธิภาพมาก ใน การให้คำปรึกษาแบบประสานวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์อันดีกับระดับประสบการณ์ การฝึกและตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับการประสิทธิภาพการให้คำปรึกษา

ทีด (Teed, 2002, p.1555-B ; อ้างถึงใน ไฟรอน์ สิงห์ราม, 2553, หน้า 71) ได้ศึกษาการพับนักเรียน เพื่อรู้จักความต้องการทางด้านอารมณ์และสังคมของนักเรียน, หน้า ครูประเมินกับการเข้าใจในการให้คำปรึกษาในชั้นเรียนรู้อินเดียนา พบว่า ลักษณะพิเศษของต่าง ๆ เช่น เด็กครอบครัวอย่าร้าง ครอบครัวใหญ่อยู่ร่วมกันเด็คขาด ผู้ปักครอง ผู้ปักครองติดสารเสพติดและสูราเด็กมีความรุนแรงถูกทำรุนทางเพศ เด็กสูบภาพไม่ได้ต้องใช้ยาრักษา ลิ้งเหล่านี้จะเป็นแรงกดดันอย่างมากและมีผลกระทบต่อชีวิตเด็ก การจัดการศึกษาในระบบเป็นการเรียนการสอนเชิงวิชาการ ซึ่งส่งผลก่อให้เกิดความยุ่งยากในด้านอารมณ์และสังคมของเด็ก ดังนั้น ครูควรจัดการศึกษาแบบนอกระบบกล่าวคือ ไม่เชิงวิชาการมากนัก ครูควรให้คำปรึกษาในชั้นเรียน เพื่อจัดประสบการณ์ที่ดีที่สุดให้กับเด็กนักเรียน โดยพยายามพูดคุย ชักถามถึงความต้องการของเด็ก และควรใช้วิธีการให้คำปรึกษาอย่างหลากหลาย ซึ่งการให้คำปรึกษาในชั้นเรียนเป็นวิธีการป้องกันด้านการปักครองและเน้นการเรียนแบบการปฏิบัติ

ดิกสัน (Dickson, 2003, p.359-A ; อ้างถึงใน เดชชัย สารบรรณ, 2553, หน้า 25) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแนะนำและให้คำปรึกษาทางการศึกษา, เทคโนโลยีการศึกษาพบว่า บทคัดย่อ บทบาทหน้าที่ ของผู้ให้คำปรึกษาในสถานศึกษาหลายรูปแบบ เข้าต้องเผชิญกับประเด็น ปัญหา ดูแลส่วนบุคคลหลากหลายประเด็น เข้าต้องช่วยนักเรียนในการเรียน (วิชาการ) และต้องมีความเข้าใจที่ดี และสิ่งที่ท้าทายคือระบบการศึกษาร่วมทั้งการให้ทางเลือก (แก่นักเรียน) ใน การเรียน เช่น การเรียนทางไกลผ่านอินเตอร์เน็ต และการเรียนที่บ้านผู้ให้คำปรึกษาในสถานศึกษาจะต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการจัดแผนการเรียนชั้น ม.2 - ม.6 ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเข้าเรียนต่อหลังจากจบระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษาได้อย่างดีหรือช่วยให้เด็กจบระดับมัธยมศึกษาแล้วเข้าสู่ตลาดแรงงานได้่งายขึ้น หรือหน้าที่ผู้ให้คำปรึกษาในสถานศึกษาจะต้องว่างหว่าง แก้ปัญหาความขัดแย้งสนับสนุนช่วยนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น การบริหารจัดการความโกรธ, ส่งเสริมทักษะในการเรียน ประสานกับหน่วยบริการในชุมชนและเป็นผู้เรียกร้องสิทธิของนักเรียน ดังนั้น คำตามของการวิจัยครั้งนี้คือ เว็บเพจดูแลของสถานศึกษามัธยมศึกษา Wwstview ช่วยให้นักเรียนพัฒนาผ่านระบบการศึกษาเรียนจนหลักสูตร และเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา ตลาดแรงงานได้อย่างไร

ถูกแนะนำและคณ (Goodman, et, al., 2003, p.11178 A ; อ้างถึงใน ไฟโรน์ สิงห์ราม, 2553, หน้า 73) ได้ศึกษาการใช้แบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล (SDQ) เพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีความผิดปกติทางจิตใจ เยาวชนในชุมชนที่รวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ปกครอง ครู เพื่อน เยาวชน พบร่วมกัน ทุกกลุ่มให้ความคิดเห็นว่าเป็นความผิดปกติทางจิตใจที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคล และเป็นความแปรปรวนทางอารมณ์ของบุคคล โดยมีเหตุมาจากการพฤติกรรมส่วนบุคคล พฤติกรรมอยู่ไม่สุข หรืออยู่ไม่นิ่ง พากซื้มเสื้อและพวกที่มีพฤติกรรมที่มิพึงประสงค์อื่นๆ ความกลัวสิ่งของหรือสัตว์ เฉพาะบุคคลถูกทดสอบทึ่งในวัยเด็ก และพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสม ทำให้การคัดกรองเยาวชนที่ผิดปกติทางจิตใจมีความแม่นยำและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมมากกว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและเพื่อนเยาวชน

มูชาโต้ (Muchado, 2003, p.2800 ; อ้างถึงใน ไฟโรน์ สิงห์ราม, 2553, หน้า 73) ได้ทำการศึกษาการรับรู้สำหรับการให้การบริการแนะแนวในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความกังวลในเรื่องการสอบถามและการได้รับคัดเลือกเข้าทางานที่ดี และวิธีที่เขาได้รับการปฏิบัติตอบ นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนรู้สึกไม่นั่นคงต่อการกระทำที่ไม่เหมาะสมทุกชนิด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้การบริการช่วยเหลือ

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศไทยและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ว่ามีสภาพการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่คล้ายคลึงกัน การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพนั้น

สถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องต้องร่วมแรงร่วมใจกันช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนอย่างมีระบบและต่อเนื่อง โดยยึดถ่ายทอดความผูกพันระหว่างครูและศิษย์ตามแนวทางดังนี้ ปรับเปลี่ยนบทบาทและเกตคติของผู้บริหาร ครู และอาจารย์ ให้ส่งเสริมคุณภาพผู้สอนนักเรียนทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม วางแผนที่จะสร้างความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนมีครูอาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคน ที่จะคอยดูแลทุกข์สุขอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครู อาจารย์ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครองเพื่อให้สถานศึกษาและชุมชน เชื่อมประสานและรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายช่วยกันเฝ้าระวังคุณภาพผู้สอน ประสานสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ชุมชนและผู้ช้านาญการในสาขาต่างๆ เพื่อให้มีการส่งต่อและรับซ่อมการแก้ไข เพื่อให้นักเรียนและเยาวชนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิธีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองได้ ปลอดภัยจากยาเสพติดให้โภช โดยใช้กระบวนการฝึกอบรมครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในการติดตามช่วยเหลือนักเรียนมีการนิเทศกำกับติดตามจากฝ่ายบริหารอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล และบรรอดพื้นจากวิกฤติทั้งปวง สามารถพัฒนาบุคลากรและนักเรียน ในโรงเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังของสังคมและสนองนโยบายตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติต่อไป

สรุป จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างผู้เข้าร่วมกับผู้ที่ไม่เข้าร่วมในงานวิจัยจะไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก โดยเฉพาะเรื่องระเบียบวินัยอาจเป็นได้ว่าระบบระเบียบที่เรียกว่าพื้นฐานทางด้านครอบครัว มีความพร้อมมากกว่าครอบครัวไทย และการดำเนินงานตามระบบคุณภาพชั้นนำอย่างเหลือเชื่อ นักเรียน มีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ ส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิธีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังนั้นต้องอาศัย ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรและครุภัณฑ์ในโรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการคุณภาพชั้นนำอย่างเหลือเชื่อ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เรื่องการศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那นครศรีอุธรรมยาเขต 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那นครศรีอุธรรมยาเขต 1

ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那นครศรีอุธรรมยาเขต 1

ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那นครศรีอุธรรมยาเขต 1

ขั้นศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那นครศรีอุธรรมยาเขต 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那นครศรีอุธรรมยาเขต 1 จำนวน 181 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那นครศรีอุธรรมยาเขต 1, 2559, เว็บไซต์)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那นครศรีอุธรรมยาเขต 1 จำนวน 125 คน โดย กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามานาเคน (Yamane, 1967, p.886) ที่ความเชื่อมั่น 95% โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามานาเคน (Yamane) ที่ความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 125 คน จากจำนวนประชากรจำนวน 181 โรงเรียน

2.2 ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 125 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเดี่ยว นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอยุธยาเขต 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบสอบถาม ปัญหาการดำเนินงานงานระบบคุณภาพเดี่ยวเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอยุธยาเขต 1 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอยุธยา เขต 1 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเดี่ยวเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอยุธยาเขต 1 แบบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประยุกต์ตามแนวทางของลิคิร์ท (Likert) ได้กำหนดค่าของคะแนนเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระดับมาก
- 3 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระดับน้อย
- 1 หมายถึง ปัญหาการดำเนินงานระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบบปลายเปิด

แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์อ้างมีโครงสร้างเกี่ยวกับการจัดระบบการคุณภาพเดี่ยวเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอยุธยาเขต 1 ทั้ง 5 ด้าน คือ 1) การรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข และ 5) การส่งต่อนักเรียนรวมถึงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลที่ได้มาใช้กำหนดกรอบความคิด กำหนดนิยาม โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 สร้างตารางวิเคราะห์ โครงสร้างตัวแปรที่ต้องการวัด ในแต่ละมิติ และสร้างข้อคำถาม

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจ สอบ ความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณคำถาม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามไปตรวจสอบ โดยอาศัยคุณภาพพิเศษของผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา จำนวน 5 ท่าน โดยมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทในสาขาวิชาบริหารการศึกษา เพื่อสอบคุณภาพเครื่องมือความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Index objective congruence : IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา

ขั้นที่ 5 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อโดยนำไปหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าที่เป็นไปได้ 3 ค่า ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนี้สามารถวัดได้ตรงตามนิยามคำศัพท์เฉพาะ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้สามารถวัดได้ตรงตามนิยามปฐนิติการ
- 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนี้ไม่สามารถวัดได้ตรงตามนิยามปฐนิติการ

ผู้ศึกษาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ≥ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม จำนวน 30 คน ได้หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อพิจารณา “ความเที่ยง (Reliability)” ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .33 – .90 และค่าสัมประสิทธิ์ ความเชื่อมั่นของ Cronbach's alpha ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

ขั้นที่ 7 นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม จากสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา โดยผู้วิจัยนำหนังสือดังกล่าวเสนอต่อผู้อำนวยการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

2. ส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
 3. รวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
 4. ประสานงานอย่างต่อเนื่องกับผู้บริหารสถานศึกษาของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจความสมบูรณ์ และดำเนินการลงรหัส (Coding) เพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ส่งแบบสอบถามไป 125 ฉบับ เก็บกลับมาได้ 125 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้นนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ เพื่อเชิงรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาวิจัยตามวัตถุประสงค์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป วิเคราะห์ระดับ การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครรีอุฐฯ เขต 1 โดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลความหมายของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ของการแปลผลคะแนนที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติ ที่คำนวณได้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 25) มีรายละเอียด ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับปัญหาน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับปัญหาปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับปัญหามาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับปัญหามากที่สุด

3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพให้เหลือนักเรียนโดยทางค่า (F-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยวัดเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครรีอุฐฯ เขต 1 จำแนกตามตัวแปรอายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ขนาดของสถานศึกษา

4. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาสรุปประเด็นโดยวิเคราะห์ สาระ (Content analysis) เกี่ยวกับการจัดระบบการคุณภาพช่วยวัดเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครรีอุฐฯ เขต 1 ทั้ง 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข และ 5) การส่งต่อนักเรียน รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วนำเสนอเชิงบรรยายประกอบการอภิปรายผล

ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยวัดเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครรีอุฐฯ เขต 1

ผู้วิจัยได้นำปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยวัดเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ซึ่งได้จากแบบสอบถามนำมา กำหนดเนื้อหาในการสัมภาษณ์จากปัญหาดังกล่าว ท่านมีแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยวัดเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอย่างไร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชาชนได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบบทรัตนยา เขต 1 จำนวน 181 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาป്ര้อมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 125 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามานาเคน (Yamane, 1973, p.886) ที่ความเชื่อมั่น 95% โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลสถานศึกษาละ 1 คน รวมจำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นแบบสอบถามความแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษา เป็นแบบสัมภาษณ์

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยนำการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพด้วยเหลือ
นักเรียนของสถานศึกษา ซึ่งได้จากแบบสอบถาม มากำหนดเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์
ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริม
และพัฒนานักเรียน 4) การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข และ 5) การส่งต่อนักเรียน รวมถึง
ข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วนำเสนอเชิงบรรยายประกอบการอภิปรายผล เพื่อสัมภาษณ์แนวทางการ
แก้ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษา โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษา
ได้ร่วมพิจารณา

การเก็บรวมรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอุธยา ถึงผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอุธยาเขต 1 ในจังหวัดพระนครศรีอุธยา ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เป็นผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 คน เพื่อขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลสัมภาษณ์ ผู้วิจัย สัมภาษณ์ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดฯได้นำผลการสัมภาษณ์ แนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษามาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพให้กับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยาครรภ์อุบลฯ เขต 1 ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพให้กับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ夷าครรภ์อุบลฯ เขต 1

ตอนที่ 3 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพให้กับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ夷าครรภ์อุบลฯ เขต 1

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดระบบการคุณภาพให้กับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ夷าครรภ์อุบลฯ 1

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้วิจัยได้ใช้ตัวอย่างที่ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (t - statistic)
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F - statistic)
df	แทน	ค่าองค์แห่งความอิสระ
p	แทน	ค่าทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษารั้งนี้เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 125 คน จำแนกตามสถานภาพด้านต่างๆ แสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพค้านต่างๆ

ชื่อสูตรทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.อายุ		
ต่ำกว่า 45 ปี	59	47.20
46 ปี ขึ้นไป	66	52.80
รวม	125	100.00
2.ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	40	32.00
5 – 10 ปี	52	41.60
10 ปีขึ้นไป	33	26.40
รวม	125	100.00
3.ขนาดของสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	99	79.20
ขนาดใหญ่	26	20.80
รวม	125	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 125 คน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงมีอายุ 46 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 52.80 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.00 และเป็นขนาดของสถานศึกษานาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 79.20

ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

ผลการวิเคราะห์ ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 3-8

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะยอมครรภือบุษยา เขต 1 ในรายค้านและภาพรวมทั้ง 5 ค้าน

ค้าน	ปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.37	1.11	ปานกลาง	3
2.	การคัดกรองนักเรียน	3.39	1.00	ปานกลาง	2
3.	การส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.40	1.14	ปานกลาง	1
4.	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.31	1.19	ปานกลาง	4
5.	การส่งต่อนักเรียน	3.25	1.13	ปานกลาง	5
รวม		3.34	1.04	ปานกลาง	-

จากตาราง 3 พบร่วมกันปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งหมด 5 ค้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 1.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน ทุกค้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยค้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.14) รองลงมา คือ การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 1.00) และค้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด การส่งต่อนักเรียน คือ ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.04)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอุบลฯ
เขต 1 ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ข้อที่	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	คำอับ
1	โรงเรียนมีแผนและปฏิทินปฏิบัติงานการ จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็น รายบุคคลโดยแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินงาน เตรียมความพร้อม	3.45	1.27	ปานกลาง	4
2	ครุที่ปรึกษานะและผู้บริหารได้ดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล	3.51	1.26	มาก	1
3	ครุที่ปรึกษารักษาข้อมูลพื้นฐานนักเรียน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้าน อื่นๆ ที่พนเพิ่มเติม	3.47	1.27	ปานกลาง	3
4	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล	3.40	1.14	ปานกลาง	9
5	บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือ ปฏิบัติตามแผนงานเกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล	3.43	1.28	ปานกลาง	6
6	ผู้บริหารได้ประเมินคุณภาพภายในการ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.43	1.34	ปานกลาง	5

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ค่านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
7	ครูที่ปรึกษาได้สรุปผลและรายงานผล เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ต่อผู้บริหารผู้ปักธง และชุมชนอย่าง น้อยปีละ 1 ครั้ง	3.40	1.36	ปานกลาง	8
8	ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารได้นำปัญหา อุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข	3.48	1.22	มาก	2
9	การส่งเสริม สนับสนุนและให้ ความสำคัญในการดำเนินงานจัดทำ ข้อมูลของนักเรียน	3.36	1.34	ปานกลาง	10
10	ความชัดเจนของข้อมูลในระเบียบสารสนเทศ ของนักเรียนแต่ละบุคคล	3.41	1.30	ปานกลาง	7
11	ความยุ่งยากในการออกแบบน้ำหนักเรียน ของครูที่ปรึกษา	3.03	1.22	ปานกลาง	12
12	ความร่วมมือของผู้ปักธง นักเรียนใน การให้ข้อมูลกับโรงเรียน	3.13	1.24	ปานกลาง	11
รวม		3.37	1.11	ปานกลาง	-

จากตาราง 4 พบร่วมกันการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้แก่ ครูที่ปรึกษาและผู้บริหาร ได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 1.26) รองลงมาครูที่ปรึกษาและผู้บริหาร ได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข ($\bar{X} = 3.48$, S.D. =

1.22) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความยุ่งยากในการออกแบบบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 1.22)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยาครรภ์อุบลฯ เขต 1 ในด้านการคัดกรองนักเรียน

ข้อที่	ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียน ออกแบบเป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	3.27	1.20	ปานกลาง	13
2	ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารมีการประชุมวางแผนการคัดกรองนักเรียน	3.36	1.26	ปานกลาง	11
3	ครูที่ปรึกษานำข้อมูลพื้นฐานนักเรียน รายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกแบบเป็น 2 กลุ่ม กือกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	3.50	1.17	มาก	1
4	โรงเรียนจัดทำสารสนเทศเผยแพร่การคัดกรองนักเรียนออกแบบเป็นกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	3.29	1.12	ปานกลาง	12
5	โรงเรียนได้ออกแบบเครื่องมือคัดกรองนักเรียนออกแบบเป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	3.37	1.13	ปานกลาง	8
6	คณะกรรมการดำเนินงานและผู้บริหารได้สร้างความเข้าใจกับครูและบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน	3.42	1.13	ปานกลาง	5

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ค้านการคัดกรองนักเรียน	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
7	ครูที่ปรึกษาได้ติดตามผลและประเมินผลนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาอย่างใกล้ชิด	3.38	1.16	ปานกลาง	10
8	ครูที่ปรึกษานำผลประเมินนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหารายงานให้ผู้บริหารทราบอย่างน้อยภาคเรียน ละ 1 ครั้ง	3.44	1.17	ปานกลาง	3
9	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการคัดกรองนักเรียนโดยการให้รายละเอียดข้อมูลที่เป็นจริง	3.44	1.15	ปานกลาง	4
10	ครูที่ปรึกษาได้นำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.46	1.20	ปานกลาง	2
11	การมีส่วนร่วมในการจัดทำเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนของครูที่ปรึกษา	3.40	1.11	ปานกลาง	6
12	ความถูกต้องของผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนในการแบ่งกลุ่มนักเรียน	3.36	1.29	ปานกลาง	9
13	การเก็บรักษาระบบความลับผลการคัดกรองนักเรียนของครูที่ปรึกษา	3.38	1.20	ปานกลาง	7
	รวม	3.39	1.00	ปานกลาง	-

จากตาราง 5 พบร่วมกันว่าด้านการคัดกรองนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษานำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 1.17) รองลงมาครูที่ปรึกษาได้นำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 1.20) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.20)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ในด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน

ข้อที่	ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	โรงเรียนได้จัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงาน เกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนตามระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน เป็นประจำทุกปี	3.42	1.15	ปานกลาง	3
2	โรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัด กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกับ ผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.44	1.21	ปานกลาง	2
3	ครูที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรมโภมรูมเพื่อ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในชั้นเรียน อย่างสม่ำเสมอ	3.48	1.30	ปานกลาง	1
4	ครูที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรมชุมนุมส่งเสริม และพัฒนานักเรียนเป็นตามความสมัคร ใจและความต้องการของนักเรียน	3.40	1.28	ปานกลาง	5

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
5	โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นประจำทุกปี	3.40	1.24	ปานกลาง	6
6	ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	3.37	1.28	ปานกลาง	7
7	ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามแผนปฏิทินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่วางไว้ตามขั้นตอน	3.41	1.18	ปานกลาง	4
8	ครูที่ปรึกษาได้สรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	3.29	1.28	ปานกลาง	9
9	ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนกับความต้องการของนักเรียน	3.36	1.33	ปานกลาง	8
รวม		3.40	1.14	ปานกลาง	-

จากตาราง 6 พนวณว่าด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมูลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรม โอมรูมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.30) รองลงมาโรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. =

1.21) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือครูที่ปรึกษาได้สรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.28)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษายในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ข้อที่	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	โรงเรียนมีการวางแผนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.26	1.28	ปานกลาง	6
2	โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกัน คุณภาพภายในดูแลเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	3.36	1.31	ปานกลาง	2
3	ครูที่ปรึกษาฯและอาจารย์ในสังกัดเรียนโดย ออกเยี่ยมนักเรียนเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ	3.35	1.29	ปานกลาง	4
4	ครูที่ปรึกษาฯประเมินผลและแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบเพื่อให้มีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.22	1.34	ปานกลาง	7
5	ครูที่ปรึกษาฯและผู้บริหารตรวจสอบและ ติดตามผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาเพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน	3.35	1.32	ปานกลาง	3
6	ครูที่ปรึกษาฯเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ปรึกษาปัญหานะบีองต้นอย่างจริงใจเพื่อใช้ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน	3.28	1.23	ปานกลาง	5

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
7	ครูที่ปรึกษาได้แผนการปฏิบัติงานการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมาปรับปรุงเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน	3.37	1.26	ปานกลาง	1
	รวม	3.31	1.19	ปานกลาง	-

จากตาราง 7 พบร่วมกันการป้องกันและแก้ไขปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 1.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ครุฑ์ที่ปรึกษาได้แผนการปฏิบัติงานการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมาปรับปรุงเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.26) รองลงมา โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในคุณและเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 1.31) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครุฑ์ที่ปรึกษาประเมินผลและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเพื่อให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.34)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา จังหวัดพะเยา เขต 1
ในการดำเนินการส่งต่อนักเรียน

ข้อที่	ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระดับมีปัญหา		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ครุภารกิจทางการศึกษาและผู้บริหารมีความจริงใจ ปฏิบัติตามเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียน	3.32	1.38	ปานกลาง 3

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระดับมีปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
2	ครูที่ปรึกษาประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน	3.40	1.32	ปานกลาง	1
3	โรงเรียนติดตามผลการส่งต่อนักเรียนกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อหาทางแก้ไขปัญหา	3.37	1.32	ปานกลาง	2
4	ครูที่ปรึกษาได้รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานผลการส่งต่อนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.30	1.17	ปานกลาง	5
5	ความพยายามของครูที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหานักเรียนก่อนการส่งต่อ	3.30	1.19	ปานกลาง	4
6	วิธีการของครูที่ปรึกษาในการชี้แจงให้กับนักเรียนยินดีต่อการถูกส่งเพื่อรับการช่วยเหลือ	3.17	1.20	ปานกลาง	7
7	ความสนใจและความต้องการของนักเรียนของครูที่ปรึกษา	3.20	1.25	ปานกลาง	6
8	ความร่วมมือระหว่างครูแนะแนวกับครูที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหานักเรียน	3.12	1.23	ปานกลาง	8
9	มีการประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษา กับครูที่ช่วยเหลือนักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานักเรียน	3.09	1.34	ปานกลาง	9
รวม		3.25	1.13	ปานกลาง	-

จากตาราง 8 พบร้าด้านการส่งต่อนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.13)) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย

สูงสุดได้แก่ ครุที่ปรึกษาประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.32) รองลงมาโรงเรียนติดตามผลการส่งต่อนักเรียนกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อหาทางแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.32) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือมีการประสานงานระหว่างครุที่ปรึกษากับครุที่ช่วยเหลือนักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.34)

ตอนที่ 3 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

ผลการเปรียบเทียบ การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ดังตาราง 9-11

ตาราง 9 การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

ปัญหาการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ต่ำกว่า 45 ปี		45 ปี ขึ้นไป		F	t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.47	1.17	3.28	1.08	.255	.636
2. การตัดกรองนักเรียน	3.52	1.06	3.27	0.960	.385	.536
3. การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน	3.49	1.29	3.31	1.02	.278	.098
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.21	1.32	3.39	1.09	3.38	.068
5. การส่งต่อนักเรียน	3.14	1.24	3.33	1.02	3.98	.048*
รวมเฉลี่ย	3.37	1.14	3.31	0.963	1.44	.232

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พนว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายค่าน พนว่าด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไปจะมีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษามากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปี ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียนและการป้องกันและแก้ไขปัญหามีแตกต่างกัน

ตาราง 10 การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครธิอุฐฯ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ปัญหาการบริหารงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	น้อยกว่า 5 ปี			5 – 10 ปี			10 ปีขึ้นไป			F	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}		
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.61	0.932	3.37	1.23	3.25	1.00	4.02	.009*			
2. การคัดกรองนักเรียน	3.62	0.912	3.51	0.974	3.08	0.949	6.53	.000*			
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.61	1.10	3.42	1.18	3.25	1.01	3.78	.012*			
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.57	1.08	3.14	1.28	3.41	1.06	3.73	.013*			
5. การส่งต่อนักเรียน	3.35	0.965	3.32	1.21	3.16	1.09	3.05	.031*			
รวมเฉลี่ย	3.55	0.955	3.35	1.06	3.23	0.961	4.38	.006			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พนวณผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปีจะมีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษามากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปีขึ้นไป

ตาราง 11 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ปัญหาการบริหารงาน ระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียน	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่		F	t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.40	1.13	3.26	1.05	.085	.771
2. การคัดกรองนักเรียน	3.41	1.03	3.31	0.876	.864	.354
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.42	1.15	3.29	1.15	.007	.933
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.33	1.24	3.23	1.02	2.88	.092
5. การส่งต่อนักเรียน	3.25	1.16	3.25	1.00	1.25	.264
รวมเฉลี่ย	3.36	1.06	3.27	0.951	.520	.472

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยรวมและรายตัวนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดระบบการคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา 1

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดระบบการคุณภาพและช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา 1 ซึ่งประกอบไปด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน 5 ด้าน เกี่ยวกับด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติดและด้านความปลอดภัยมาเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์ออกมากถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปสู่กระบวนการคัดกรองต่อไป

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียนด้วยการนำข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ออกมา 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วอยู่ในเกณฑ์ปกติ 2) กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วอยู่ในเกณฑ์เสี่ยงหรือมีปัญหา ต้องช่วยเหลือและแก้ไขอย่างใกล้ชิด

3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา โดยการจัดกิจกรรมโสมรุ่ม และการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นครูที่ปรึกษาควรเน้นการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์และสามารถเป็นภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน เป็นอย่างดี

4. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนได้มีการป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้ตกอยู่ในกลุ่มเสี่ยง โดยการคุ้มครองเด็ก ให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง มีกิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อน กิจกรรมสอนชื่อมแสตม กิจกรรมกีฬา เป็นต้น

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า เครือข่ายการส่งต่อนักเรียน ประกอบไปด้วยครูแนะแนว หน่วยสาขาวรรณสุข หน่วยงานปกครองท้องถิ่น ชุมชน โดยครูที่ปรึกษา มีการประสานงานกับหน่วยงานดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความพร้อมเมื่อมีความจำเป็นที่จะเข้าไปช่วยเหลือนักเรียนแม้ว่าบางครั้งอาจจำล่าช้าไปบ้าง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และ 2) เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 125 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่ายด้วยตัวเลข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าทิ (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 โดยรวม และรายค้านอยู่ระดับปานกลาง โดยค้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการส่งเสริมพัฒนานักเรียน รองลงมา คือ การคัดกรองนักเรียน และค้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด การส่งต่อนักเรียน คือ พิจารณาเป็นรายค้าน ดังนี้

1.1 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ในด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้แก่ ครุที่ปรึกษาและผู้บริหาร ได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาครุที่ปรึกษาและผู้บริหาร ได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความยุ่งยากในการออกแบบบ้านนักเรียน ของครุที่ปรึกษา

1.2 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ในด้านการคัดกรอง

นักเรียนโดยรวมและรายข้อ อญ្តในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครุที่ปรึกษานำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มปกติกลุ่มเดี่ยงหรือมีปัญหา รองลงมาครุที่ปรึกษาได้นำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา

1.3 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอุธยาเขต 1 ในด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยรวมและรายข้อ อญ្តในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครุที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรมโอมรุ่มเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาโรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครุที่ปรึกษาได้สรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน

1.4 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอุธยาเขต 1 ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยรวมและรายข้อ อญ្តในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ครุที่ปรึกษาได้แผนการปฏิบัติงานการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมาปรับปรุงเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน รองลง โรงเรียนแต่ตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในคุณภาพและเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครุที่ปรึกษาประเมินผลและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเพื่อให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1.5 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอุธยาเขต 1 ในด้านการสื่อสารนักเรียนโดยรวมและรายข้อ อญ្តในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ครุที่ปรึกษาประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียนของลงมาโรงเรียนติดตามผลการส่งต่อนักเรียน กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อหาทางแก้ไขปัญหา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประสานงานระหว่างครุที่ปรึกษากับครุที่ช่วยเหลือนักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานักเรียน

2. การเปรียบเทียบการศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอุธยาเขต 1 เมื่อจำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุที่แตกต่างกัน จะมีปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียนของสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อ

พิจารณารายด้าน พบว่าด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไปจะมีปัญหาการดำเนินงานระบบคูณแล้วข่ายเหลือนักเรียนของสถานศึกษา มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปี ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียนและการป้องกันและการแก้ไขปัญหาไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานระบบคูณแล้วข่ายเหลือนักเรียนของสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปีจะมีปัญหาการดำเนินงานระบบคูณแล้วข่ายเหลือนักเรียนของสถานศึกษา มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปีขึ้นไป

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานระบบคูณแล้วข่ายเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานระบบการคูณแล้วข่ายเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา 1 ชี้งประกอบไปด้วยประเด็นต่างๆดังนี้

3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน 5 ด้าน เกี่ยวกับด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติดและด้านความปลดปล่อย มาเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์ออกแบบถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปสู่กระบวนการคัดกรอง ต่อไป

3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียนด้วยการนำข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ออกแบบมา 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วอยู่ในเกณฑ์ปกติ 2) กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วอยู่ในเกณฑ์เสี่ยงหรือมีปัญหา ต้องช่วยเหลือและการแก้ไข อย่างใกล้ชิด

3.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา

โดยการจัดกิจกรรมโภนรูม และการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นครูที่ปรึกษาควรเน้นการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์และสามารถเป็นภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียนเป็นอย่างดี

3.4 ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนได้มีการป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้ตกอยู่ในกลุ่มเสี่ยง โดยการดูแลอย่างใกล้ชิดให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง มีกิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อน กิจกรรมสอนซ่อนเสริม กิจกรรมกีฬา เป็นต้น

3.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นว่า เครือข่ายการส่งต่อนักเรียนประกอบไปด้วยครูแนะแนว หน่วยสาธารณสุข หน่วยงานปกครองท้องถิ่น ชุมชน โดยครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับหน่วยงานดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความพร้อมเมื่อมีความจำเป็นที่จะเข้าไปช่วยเหลือนักเรียนแม้ว่างครั้งอาจจะล่าช้าไปบ้าง

อภิปรายผล

การวิจัยจากผลการวิจัย เรื่องศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那ครศรีอุทัยฯ เขต 1 ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข และด้าน การส่งต่อนักเรียน ทำให้สามารถคืนพบข้อเท็จจริงหลายประการซึ่งควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับการศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那ครศรีอุทัยฯ เขต 1 ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 5 ด้านดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那ครศรีอุทัยฯ เขต 1 มีความคิดเห็นว่าระดับการศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那ครศรีอุทัยฯ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุเทพ พรมนรักษ์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องสภาพและปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของพนักงานครุเทศบาลในโรงเรียนสังกัดกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากต่ำไปทางสูง คือ ขั้นเตรียมการและวางแผนดำเนินงาน ขั้นปฏิบัติตามแผน

ขึ้นกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงาน ตามลำดับและปัญหาการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของพนักงานครุเทศบาลในโรงเรียนสังกัดกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดย เรียงค่าเฉลี่ยจากต่ำไปทางสูง คือขึ้นเตรียมการและวางแผนดำเนินงาน ขึ้นกำกับติดตามประเมินและรายงานขึ้นปฏิบัติตามแผน ตามลำดับและสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพงษ์ แก้วอาษา (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 1-5 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 1-5 ตามองค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน พบว่ามีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านที่ข้าราชการครูมีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปีกษาพะนนครครีอุธยาเขต 1 มีความคิดเห็นว่า ระดับการศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปีกษาพะนนครครีอุธยาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุเทพ พรมรักษยา (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของพนักงานครุเทศบาลในโรงเรียนสังกัดกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 9 ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของพนักงานครุเทศบาลในโรงเรียนสังกัดกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากต่ำไปทางสูง คือขึ้นเตรียมการและวางแผนดำเนินงาน ขึ้นกำกับติดตามประเมินและรายงาน ขึ้นปฏิบัติตามแผน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิชิต รุ่งศรีทอง (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อสภาพการบริหารและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนราธิวาสโดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ระดับปานกลาง 6 ด้าน โดยการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การบริหารจัดการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การส่งต่อ ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัย

ของนกุงล จำรี (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากการสอบถาม ผู้บริหาร ครุที่ปรึกษา ผู้แทนนักเรียนและผู้แทนผู้ปกครอง สรุปได้ว่า โรงเรียนมีการบริหารจัดการ และการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัย ของภาฯ สามะเตี๊ะ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลาผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลา โดยภาพรวมและรายข้อมูลในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับแรก คือ มีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มนี้ปัญหาเป็นห้องเรียน ข้อมูลการคัดกรองนักเรียนถือเป็นความลับ ไม่ให้นักเรียนรู้ว่าตนจัดอยู่ในกลุ่มใด และมีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนระดับปานกลาง

1.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะยอมครรภ์อุฐยาเขต 1 มีความคิดเห็นว่า ระดับการศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะยอมครรภ์อุฐยาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิชิต รุ่งครีทอง (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อสภาพการบริหารและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ด้าน ระดับปานกลาง 6 ด้าน โดยการป้องกัน และแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การบริหารจัดการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การส่งต่อ ตามลำดับสอดคล้องกับผลการวิจัยของนกุงล จำรี (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากการสอบถาม ผู้บริหารครุที่ปรึกษา ผู้แทนนักเรียนและผู้แทนผู้ปกครอง สรุปได้ว่า โรงเรียนมีการบริหารจัดการ และการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของก

ค้าฟี สามะเตี้๊ะ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลาผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานตามระบบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลา โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับ แรก คือ ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของทางโรงเรียน มีการวางแผน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริม และพัฒนานักเรียนที่ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม และมีการจัดกิจกรรมอบรม คุณธรรมจริยธรรม ประจำสปดาห์ของนักเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง

1.4 ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอยุธยาเขต 1 มีความคิดเห็นว่าระดับการศึกษาปฐมภาระบริหารงานระบบคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรนนครศรีอยุธยาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุเทพ พรมรักษยา (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องสภาพและ ปัญหาการดำเนินงานระบบคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนักเรียนของพนักงานครุเทศบาลในโรงเรียนสังกัดคุณภาพศึกษาท้องถิ่นที่ 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดย เรียงค่าเฉลี่ยจากต่ำไปสูง คือ ขั้นเตรียมการและวางแผนดำเนินงาน ขั้นกำกับติดตามประเมินและรายงาน ขั้นปฏิบัติตามแผน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของนฤมล จำรัส (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนักเรียนเพื่อการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาระบบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนักเรียน จากการสอบถามผู้บริหาร ครุฑีปรึกษา ผู้แทนนักเรียนและผู้แทนผู้ปกครอง สรุปได้ว่า โรงเรียนมีการบริหารจัดการและการดำเนินงานตามระบบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนักเรียน เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง และสอดคล้องผลการวิจัยของค้าฟี สามะเตี้๊ะ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลา โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นต่อ การดำเนินงาน สูงสุด 3 อันดับแรก คือ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่ตนเองสนใจ มีครุยแนะนำหรือครุยที่ทำหน้าที่แนะนำ

โดยเฉพาะและครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหาเบื้องต้นอย่างจริงใจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 มีความคิดเห็นว่า ระดับการศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุเทพ พรมรักษยา (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของพนักงาน ครุเทศบาลในโรงเรียนสังกัดกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน โดย เริ่งค่าเฉลี่ยจากต่ำไปทางสูง คือขั้นเตรียมการและวางแผนดำเนินงาน ขั้น กำกับติดตามประเมินและรายงาน ขั้นปฏิบัติตามแผน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัย ของนฤมล งามรี (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากการสอบถามผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ผู้แทนนักเรียนและผู้แทนผู้ปกครอง สรุปได้ว่า โรงเรียนมีการบริหารจัดการและการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของภาณุ สามะเตี้๊ะ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลาผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลา โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พน ว่ามีความคิดเห็นต่อ การดำเนินงาน สูงสุด 3 อันดับแรก คือ มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ครูผู้สอนและ ผู้บริหาร มีความจริงใจปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียน และมีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนมีการปฏิบัติปานกลางผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ส่วนใหญ่ผู้อำนวยการสถานศึกษา ควรติดตามด้วยตัวเองทั้งนี้เพื่อเป็นการให้ กำลังใจแก่ คณะทำงานและยังเป็นการสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ปกครองและนักเรียนถึงการ แก้ปัญหาอย่างจริงจังของผู้บริหาร ทางโรงเรียนต้องมีการติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ช่วยฯ หรือหน่วยงานที่จะส่งต่อนักเรียนไปอย่างใกล้ชิดและรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ และทางโรงเรียนต้องเก็บข้อมูลทั้งหมดให้เป็นความลับ เพื่อเป็นการเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานทางโรงเรียนต้องทำ

ความเข้าใจให้กับผู้ปกครองถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและคิดกระบวนการทำงานร่วมกัน

2. ผลการเปรียบเทียบการศึกษาปัญหารаботы органов управления в сфере образования и науки в соответствии с законом о высшем образовании в Российской Федерации

2. ผลการเปรียบเทียบการศึกษาปัญหารаботы органов управленияระบบคุณภาพเชิงพาณิชย์ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครรื่องบูรณะเขต 1 จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบการศึกษาปัญหารаботы органов управленияระบบคุณภาพเชิงพาณิชย์ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครรื่องบูรณะเขต 1 จำแนกตาม อายุ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาพบว่าอายุของผู้บริหารสถานศึกษามีผลต่อการบริหารงานระบบคุณภาพเชิงพาณิชย์ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域ของ เขต 1 จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ การทำงาน โดย รวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทึ้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปจะมีปัญหารаботы органов управленияระบบคุณภาพเชิงพาณิชย์ในสถานศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปีในด้านการส่งต่อนักเรียนมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปีในด้านการส่งต่อนักเรียน

2.2 ผลการเปรียบเทียบการศึกษาปัญหารаботы органов управленияระบบคุณภาพเชิงพาณิชย์ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครรื่องบูรณะเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาพบว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีผลต่อการบริหารงานระบบคุณภาพเชิงพาณิชย์ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระ域ของ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ การทำงาน โดย รวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่าครู ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน หรือครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี มีปัญหารаботы органов управленияตามระบบคุณภาพเชิงพาณิชย์มากกว่าครูที่ปรึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ทึ้งนี้เนื่องมาจากระบบคุณภาพเชิงพาณิชย์ในสถานศึกษา เป็นระบบที่ใช้กันมาพอสมควรแล้วครุทุกคนมีโอกาสเท่ากันที่จะได้รับความรู้ความเข้าใจทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีโอกาสสร่วมกิจกรรมอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ และการศึกษาดูงานทำให้การดำเนินงานไม่แตกต่างกัน อีกทั้งนักเรียนในระดับประถมศึกษามีลักษณะที่คล้ายกัน คือ เป็นวัยรุ่นที่ซุกซน แต่ยังเชื่อฟังค่าว่ากล่าว

ตักษ์เตือนของครู ส่วนครูที่มีประสบการณ์น้อย ยังไม่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบกับเอกสารในการจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในด้านต่างๆ ยุ่งยากและซับซ้อนมากจึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ยังดำเนินการไม่ถูกต้อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของทวีวัฒน์ เผญจามาศ (2552, บทคัดย่อ) ผลการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ของเขต 2 จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี จะมี ปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ปรึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปีขึ้นไป

2.3 ผลการเปรียบเทียบการศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那ครครีอญญาเขต 1 จำแนก ตามขนาดสถานศึกษาในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ ระดับ .05 เมื่อพิจารณาพบว่าขนาดสถานศึกษาไม่มีผลในการปฏิบัติงานมีผลต่อการ บริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุเทพ พรหมรักษยา (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ พนักงานครุเทศบาลใน โรงเรียนสังกัดกลุ่มการศึกษาท่องถิ่นที่ 9 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษา เปรียบเทียบสภาพการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ พนักงานครุเทศบาล ใน โรงเรียนสังกัดกลุ่ม การศึกษาที่ 9 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดย ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากขนาดของสถานศึกษาไม่ว่าจะมีขนาดสถานศึกษาที่ เล็กหรือขนาดสถานศึกษาที่ใหญ่ไม่มีผลต่อการการดำเนินงานบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะนัครครีอญญาเขต 1 มี ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ที่สอดคล้อง กับการศึกษานี้ในโอกาสต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那ครศรีอุบลราชธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางด้านที่มีระดับการปฏิบัติต่ำที่สุดคือการส่งต่อนักเรียน ดังนี้ควรมีการประสานงานระหว่างครุที่ปรึกษาค้าบครุที่ช่วยเหลือนักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

1.2 การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะ那ครศรีอุบลราชธานี จำแนกตามอายุประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาในการปฏิบัติงานของครุที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้หลักของการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบบริการให้คำปรึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของครุที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น บุคลิกภาพและทัศนคติของครุที่ปรึกษา ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยสนับสนุนการทำงาน ได้แก่ งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ การให้ข้อมูลและกำลังใจในรูปแบบของความดีความชอบ การประสานงานและการสื่อสาร ที่ชัดเจน และมีการส่งเสริมในปัจจัยหลักนี้ เพื่อให้ครุที่ปรึกษาปฏิบัติงานตามบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับมากขึ้นต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาในเรื่องเดียวกันในเขตพื้นที่อื่นๆ หรือในระดับการศึกษาอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน

2.4 ควรมีการศึกษาและพัฒนาฐานรากแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ใน สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับขนาดและบริบทของสถานศึกษา

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการแนะแนว. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- กรมสามัญศึกษา. (2544). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา.
กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- กรมสุขภาพจิต. (2554). คู่มือครุที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2544). คู่มือครุที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2546 ก). คู่มือการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4. กรุงเทพฯ :
ผู้แต่ง.
- _____. (2546 ข). คู่มือครุระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1-6). กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- กระทรวงศึกษาธิการ (2546). การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- ภาคี สามะเตี๊ยะ. (2556). การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชน
สอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มนิษฐา เทวีกรกัต. (2540). ผู้วางแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพ : ผู้การพัฒนาที่ยั่งยืนของคน
พิการ. กรุงเทพฯ : กรมประชาสงเคราะห์.
- จักรี โพธิ์สำนัก. (2550). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุติกรณ์ นิตสัญ. (2558). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้าน
หนองบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จริรัตน์ มีพันธ์. (2553). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน
ในเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

- เข้าวัดิต จินดารัตน์. (2551). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงกมล วงศ์ศรีหัส. (2550). การศึกษารายกรณ์ของนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวในครอบครัวระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชุมชนวัดบางขัน อำเภอครหหลวง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ดาวรุ่ง มุกดากิจ. (2553). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองแขวง อำเภอท่าคันโตก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เดชชัย สารบรรณ. (2553). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอส่องดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1.
- วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยอีสาน.
- เตรียมศักดิ์ อินอุเทน. (2551). ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทวีวัฒน์ เปบญจมาศ. (2552). ปัญหาการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครุที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 . วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทักษิณ ไชยเจริญ. (2555). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้น. ที่นี่เมื่อ 15 มกราคม 2563, จาก <https://sites.google.com/site/amkasorn/ra>.
- นฤมล งามรี. (2546). การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สถาบันราชภัฏเชียงราย.
- บุญชุม ศรีสะคาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาส์น.
- บุญส่ง ลิงห์สม. (2556). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคำแพงเพชร เขต 2 . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

- ปรนนอม แก้วสวัสดิ์. (2556). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประisan จินตนาภูล. (2555). สภาพและปัญหาการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครินทร์.
- พนน ลีม อารีย์. (2548). การແນະແນວເບື້ອງຕັນ (ພິມພົກສໍ່ທີ່ 2). กรุงເທິງ : ໂອເດີຍສໂໂຕຣ.
- พ້ຽຮາກຮ່ານ ເຈົ້າສຸກາ. (2551). ປັບປຸງການດຳເນີນງານຈັດຮະບນດູແລ້ວຢ່າງເຫຼືອນັກຮັບຮັດຂອງຄຽງ ໂຮງຮຽນປະໂຄມຕຶກຂາໄນແບຕຳເກອຄລອງຫາດ ສັງກັດສຳນັກງານແບຕິພື້ນການຕຶກຂາສະແກ້ວ ເຂດ 1. วิทยานิพนธ์ການຕຶກຂາສາຄະດູມ໌ຫາບັນຫຼິດ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ເພິ່ນຄົງ ນິຕຍາ. (2551). ສັບສົນແລ້ວຢ່າງເຫຼືອນັກຮັບຮັດຂອງຄຽງໃນໂຮງຮຽນ ສັງກັດສຳນັກງານແບຕິພື້ນທີ່ການຕຶກຂາຂອນແກ່ນ ເຂດ 4. วิทยานิพนธ์ການຕຶກຂາສາຄະດູມ໌ຫາບັນຫຼິດ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ໄພບູລູຍ່ ດລເລີມຫຼຸທົພາ. (2550). ການພັດທະນາທາງທຽບແລະຜູ້ປັກໂຮງໃນການສ່າງເສີມການ ຂ່າຍເຫຼືອນັກຮັບຮັດທີ່ມີພັດທະນາການຂ້າສາດາຕຶກຂາຫນອງພອກວິທະຍານ ສານຕຶກຂາໃນສັງກັດສຳນັກງານແບຕິພື້ນທີ່ການຕຶກຂາຈັງຫວັດ ກາພສິນຫຼູ້ ເຂດ 1. วิทยานิพนธ์ການຕຶກຂາສາຄະດູມ໌ຫາບັນຫຼິດ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ໄພໂຮຈົນ ສົງຫໍ່ຄຣານ. (2553). ການດຳເນີນງານຮະບນດູແລ້ວຢ່າງເຫຼືອນັກຮັບຮັດໃນສານຕຶກຂາขັ້ນ ພິບສູານ ສັງກັດສຳນັກງານແບຕິພື້ນທີ່ການຕຶກຂາຫນອງບັວລຳກູ້ ເຂດ 2. วิทยานิพนธ์ການຕຶກຂາສາຄະດູມ໌ຫາບັນຫຼິດ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยอีสาน.
- ມູຖືຣີນ ແພລັງຈັນທຶກ. (2554). ການຕຶກຂາປັບປຸງການດຳເນີນງານຮະບນດູແລ້ວຢ່າງເຫຼືອນັກຮັບຮັດຂອງໂຮງຮຽນໃນສັງກັດສຳນັກງານແບຕິພື້ນທີ່ການຕຶກຂາປະໂຄມຕຶກຂາຄຣາຊີມາ ເຂດ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ມານພ ບຸລູສູມພັນຍ່. (2550). ປັບປຸງການແນວທາງການແກ້ໄຂການດຳເນີນງານຮະບນດູແລ້ວຢ່າງເຫຼືອນັກຮັບຮັດໃນໂຮງຮຽນມັ້ຍມັ້ຍຕຶກຂາສັງກັດສຳນັກງານແບຕິພື້ນທີ່ການຕຶກຂາທຣາດ. วิทยานิพนธ์ການຕຶກຂາສາຄະດູມ໌ຫາບັນຫຼິດ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- รังสรรค์ เพ็งนู. (2545). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เอกสารศึกษา 5.
- รัตนาพร พลลาภ. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลัดดาวัลย์ เพชรจันทร์. (2559). ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนบ้านป่าวนดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรา งามเด่นยน. (2552). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชิต รุ่งศรีทอง. (2545). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วิเชียร วัฒนา. (2547). สภาพและปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิทูรย์ วงศ์หวาน. (2549). รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหันカラญาณรัรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2563, จาก <http://academic.obec.go.th/wed/node/11>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). กลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครีอุฐยา เขต 1. (2559). ระบบคูແລ້ວຍເຫຼືອ
ນັກຮຽນ. ຄັ້ນເມື່ອ 7 ມີນາດົມ 2563, ຈາກ <http://www.aya1.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2550ก). ພຣະຫະບัญສູດສົ່ງສະເໝີມການພັດທະນາເດັກແລະເຍາວໜາ.
ຄັ້ນເມື່ອ 7 ມີນາດົມ 2563, ຈາກ <http://www.actcorner.com>.
- สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. (2545). ພຣະຫະບัญສູດການຕຶກສົນໃຈຂອງພັດທະນາແຫ່ງໜາ ພ.ຄ.
2542ແລະທີ່ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ (ລັບບັນທຶກ 2) ພ.ຄ. 2545. ກຽງເທິພາ : ຜູ້ແຕ່ງ.
- ສມພຍ໌ ແກ້ວອາຈ. (2547). ກາຣດໍານີນຈານຮະບນການຄູແລ້ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຂອງໂຮງຮຽນທີ່ຈັດ
ກາຣີກາຍຮະດັບນັ້ນຍົມສຶກສາສັງກັດສຳນັກງານເບົດພື້ນທີ່ກາຣີກາຍຂອນແກ່ນເຊັດ 1-59.
ວິທະນີພົນຮ້ຽກຮູກສັດຕະນຸມຫາບັນທຶກ ສາຂາວິຊາການບົງລາຍການການສຶກສາ, ມາວິທະນາລັບ
ຮາຊກັນແລຍ.
- ສມສັກຕິ ວຽກຄົມ. (2550). ກາຣດໍານີນຈານຮະບນຄູແລ້ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຂອງໂຮງຮຽນທີ່ເປີດສອນໃນ
ຮະດັບຊ່ວ່ງໜັນທີ 3-4 ສັງກັດສຳນັກງານເບົດພື້ນທີ່ກາຣີກາຍໜາສາຣາຄາມ ເຊ 1.
- ວິທະນີພົນຮ້ຽກຮູກສັດຕະນຸມຫາບັນທຶກ ສາຂາວິຊາການບົງລາຍການການສຶກສາ, ມາວິທະນາລັບຮາຊກັນ
ມາວິທະນາຄາມ.
- ສາຍສມර ພູວັນນິມ. (2545). ຮະບນຄູແລ້ວຍເຫຼືອນັກຮຽນ:ແນວທາງໜຶ່ງໃນການປົງປັງການເຮືອນິ້ນຂອງ
ກ່ຽວຂ້ອງສຶກສາ. ວາງສາວິຊາກາຣ, 5(5), 73.
- ສູງເທິພ ພຣະມວກກາຍ. (2552). ສພາພແລະປົງໝາ ກາຣດໍານີນຈານຮະບນຄູແລ້ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຂອງ
ພັດທະນາຄຽງເຕະກາລໃນໂຮງຮຽນສັງກັດກຸ່ມ ກາຣີກາຍທົ່ວ່າງເຖິງເຖິງທີ່ 9. ວິທະນີພົນຮ້ຽກຮູກ
ສັດຕະນຸມຫາບັນທຶກ ສາຂາວິຊາການບົງລາຍການການສຶກສາ ບັນທຶກວິທະນາລັບ, ມາວິທະນາລັບ
ຮາຊກັນແລຍ.
- ສູບັນ ພຣເວີຢັງ. (2557). ຮະບນຄູແລ້ວຍເຫຼືອນັກຮຽນ ຄືອຂະໄຣ. ຄັ້ນເມື່ອ 15 ມັງກອນ 2563, ຈາກ
http://bannongmaetaeng.com/data_86842.
- ສູ່ຮ້າທີ່ ທ້າຕະຮັກນີ້. (2550). ກາຣດໍານີນຈານຕາມມາຕະຮູນຮະບນຄູແລ້ວຍເຫຼືອນັກຮຽນໃນ
ສານສຶກສາ ສັງກັດສຳນັກງານເບົດພື້ນທີ່ກາຣີກາຍໜາສາຣາຄາມ ເຊ 3. ວິທະນີພົນຮ້ຽກຮູກ
ສັດຕະນຸມຫາບັນທຶກ ສາຂາວິຊາການບົງລາຍການການສຶກສາ, ມາວິທະນາລັບຮາຊກັນມາວິທະນາຄາມ.
- ເສດີຍຣ ທາມັງ. (2551). ກາຣດໍານີນຈານຮະບນຄູແລ້ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຂອງໂຮງຮຽນແກຕບາລ
ວັງຄຣີປຶງເມື່ອງ ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່. ວິທະນີພົນຮ້ຽກສຶກສາສັດຕະນຸມຫາບັນທຶກ ສາຂາວິຊາ
ການບົງລາຍການການສຶກສາ, ມາວິທະນາລັບເຊີຍໃໝ່.

หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา. (2544). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.

อานันท์ นนทวน. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยม
ภูรังพัฒนาวิทย์ อำเภอหนองคูงครี จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวนค์.

Al-Tanciji, S.O. (2001). **The relationship between parental involvement and school success in the united arab mirates.** Colorado : University of Corado at Dencer.

Bedard, D.J. (1964). Written discipline in california high school. Dissertation Abstract International, 33(1), 3338, Retrieved January 15, 2020, from <http://search.proquest.com/docview/368417458?accountid=23045>.

Bennett, L.A. (1995). Couples at risk for transmission of alcoholism : Protective influences. **Family process**, 26(15), 111-129.

Grittes, T.I. (1975). Student perceptions and self-perceptions of faculty members in related of classroom teacher and academic advisor. **Dissertation Abstracts International**, 35(8), 5053-A, Retrieved January 15, 2020, from <http://search.proquest.com/docview/173464588?accountid=87643>.

Nanton, A.O. (1997). **A comparative analysis of school staffs and students perceptions of behaviors and of other contributing factors that lead to gang and school violence.** Carolina : South Carolina State University.

Price, V.A. (1998). **Behavior intervention support teams (BIST) and student attendance, achievement and self-esteem.** Columbia : University of Miouri-Colubia.

Rice, R.C. (1987). A comparison of classroom discipline between student, Parents, teacher and administrators. **Dissertation Abstracts International**, 88(7), 3863-A, Retrieved January 15, 2020, from <http://search.proquest.com/docview/454817683?accountid=26704>.

Sheviakov, G.V. (1985). **Discipline for today's children and youth.** Washington, DC : National Education Association.

Simon, H.A. (1968). **Administrative behavior** (4th ed.). New York : The Free Press.

Yamane, T. (1973). **Statistics an introduction analysis.** New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้การทำวิทยานิพนธ์

รายชื่อผู้ที่ยว化身ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้การทำวิทยานิพนธ์

1. ว่าที่ร้อยตรี ดร.คุณาวุฒิ เดชะสตียร ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระอินทรศึกษา (กล่อมสกุลอุทิศ)
2. ผศ.ดร.กันตถทัย คลังพหล รองคณบดีฝ่ายบริหารบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการวิจัยและการประเมินทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมป์
3. ดร.ธนาี ชูกำเนิด อาจารย์ประจำสาขาวิชาระบบทรัพยากรศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
4. ดร.เพทาย นุญประคง ผู้อำนวยการ โรงเรียนเชียงรากน้อย
5. ดร.พัชรา เดชะโภน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จเจ้าพระยา

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้การทำวิทยานิพนธ์

కీ కించుకోవాలి లేదా

สำนักงานคุณธรรมการบ้านจังหวัดเชียงราย
ขอเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ เอกอัครราชทูต
ฯ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประจำปี๒๕๖๗

Digitized by srujanika@gmail.com

ເຫັນ ຂອງເວັບໄຊເປົ້າເປັນຜູ້ເຂົ້າວາງາຖືໄປການກາງຈາກຂອງຄຸນກາພະເກົ່າອີງມີອົງທຶນໃນການທ່າງວິຊາເນິນທີ່
ມີຄົນ ສໍາເລັດ

ผู้ต้องหาทั้งหมด นำตัวมายังที่พิมพ์ภาคใต้ที่น้ำตกโนนรุ่ง และพบว่ามีกระดาษทรายที่ห่อหุ้มไว้จำนวน ๔ ก้อน และ

ด้วย น้ำและส้วมทุกแบบ ถูกสานต์ฟรานซิส นักศึกษากระดับปรี-อุปถัมภ์ หล่อกรุงศรีอยุธยา ให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา มนต์เรียนรู้ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุญาตให้การเรียนที่มหาวิทยาลัยพันธ์ เดชะ "การศึกษาเป็นภาระทางวิชาชีพงานราชการและคุณสมบัติที่สำคัญของโภชนาคนิยมในสังคมสานักงานขนาดพื้นที่ การศึกษาประยุกต์ศึกษาเรียนรู้ครบทั้งบุญญา เช่น ๆ" ภายในได้การควบคุมดูแลอย่าง พร.ธีระวิจัย นัชพิลธรรม อาจารย์ที่ปริญญาโทพยากรณ์

สำนักงานศูนย์การเรียนการสอนพิเศษภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา บริการเป็นอย่างดีจากครุศาสตร์รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชิญจากคณาจารย์และเกียรติมือในวงการที่วิชาภาษาไทย ของนักศึกษา ลูกศิษย์และแขกชาวต่างด้าว ณ โอกาสที่

รายงานการนำเสนอ

Stewart

(ກວມຮັສານັ້ນທີ່ ແກ່ອງຈະກະ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นักศึกษาเพื่อการบริการและพัฒนา

కీ. కె.ఎస్.ఎం.ఎం. కుమార

สำนักงานคณะกรรมการกำกับธุรกิจให้เช่า
หน้าที่ทบทวนเพื่อการตั้งค่าหักของคนเรื่องบุญ
อธิ. กระทรวงศึกษาธิการและวิทยา พระวรวงศ์ศรีอยุธยา ๗๖๐๑๐๐

ପ୍ରକାଶକ ନାମ ଓ ଠିକ୍କା

เช่น ข้อเรียนที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในภาระความดูแลของภาคครึ่งตะวันตกในการที่รัฐบาลที่

ເຕີບປະກາດກໍາພົດທຶນ ສັນຍາມ

ค่าที่ต้องการซื้อ เกี่ยวกับมูลค่าในการหักภาษี ณ ที่พำนัช แนะนำให้ตรวจสอบความถูกต้องของจำนวนที่ชำระ ขึ้นไปใน กก

ด้วย นางสาวรุ่งนภา อุบลรัตน์ ผู้ศึกษาระดับปริญญาโท พลังงานทดแทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ให้รับอนุกรรมการห้ามไว้ที่มาพิเศษ เนื่องจากเป็น “การศึกษาปัจจุบันทางการบริหารงานของบุคคลและเจ้าหนี้เดือนธันวาคม” ของเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครวิชยานฯ เขต ๑ ภายใต้การคุณบุราด ดร.วิรชรัตน์ มนูปาริษด อาจารย์ปริญญาโทที่

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันฯ ยินดีร่วมกับราชภัฏเชียงใหม่ จัดการแข่งขันวิชาชีพอาชีวศึกษา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของภาคเหนือ ที่มุ่งเน้นการฝึกอบรมอาชีวศึกษา ตามมาตรฐานอาชีวศึกษา ของประเทศไทย ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของภาคเหนือ ที่มุ่งเน้นการฝึกอบรมอาชีวศึกษา ตามมาตรฐานอาชีวศึกษา ของประเทศไทย

บทบาทของความคิดเห็นต่อสิ่ง

J. D. G.

(ក្រសួងពីរការជាមុន) (ខេត្តបាន)

พัฒนาวิทยากรสื่อปัจจุบันที่ดูแลกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดความ

కీ ఎం.ఎం.ఎల్.ఎస్. కుమార్

Digitized by srujanika@gmail.com

การบริหารจัดการบัญชีที่ดีจะสามารถสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงทางการเงินขององค์กรได้

ເມືອງ - ຂະຫາວິດ ລົກປະເມີນ

สืบต่อไปในวันนี้ บริษัทจึงได้ดำเนินการตามร่างกฎหมายนี้แล้ว และขอขอบคุณท่านผู้อ่านที่ได้อ่านมา ด้วยความชื่นชม

ทั้งนี้ บังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป หลักสูตรดังด้านบนคือความพากเพียรที่ต้องการให้ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการทำวิชาชีพมีพัฒนาการที่ดี แต่ไม่ได้หมายความว่า กฎหมายนี้ห้ามนำเครื่องเขียนที่ไม่ใช่ปากกาเขียนลงในกระดาษ แต่เป็นการห้ามนำเครื่องเขียนที่ไม่ใช่ปากกาเขียนลงในกระดาษที่ต้องการใช้ในห้องเรียน ยกเว้นกรณีที่ได้รับอนุญาตจากผู้สอน

ในการนี้อาจารย์ที่ปรึกษาการท่าเรือฯ นิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารกิจการท่าเรือฯ มีทักษะทางภาษาอังกฤษ เรื่องสังภารต์ จีน ไทยอย่างเรียนเรียงดีที่สุด ควรจะส่งไปศึกษา深造เพื่อเตรียมตัวในการที่จะรับหน้าที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจความคิดเห็นตามแผนฯ ของรัฐฯ ให้สำเร็จ ทั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการที่ได้มอบหมายมาทางปรบปุ่นให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับการเดินทางระหว่างประเทศ ทางสถาบันฯ จึงได้ดำเนินการจัดทำเอกสารเดินทางไปจีนให้แล้ว

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันศัตรูพยาบาลวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ขอเรียนเชิญผู้สนใจเข้าร่วมการที่จะจัดขึ้นในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมชั้น ๔ ตึกสหกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ຂອງក្រសួងរៀបចំបណ្តុះបណ្តាល

260

ເກມ ເຕີໂອນໍາຫຼັກ ເຊື້ອນໍາ

ผู้อ่านสามารถเข้ามิถุนายนนี้ครั้งแรกเป็นครั้งแรก

ที่ กช.๐๔๕๐.๙/๑๗๖

สำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอุธยา
ถ.พระนครศรีอุธยา จ.พระนครศรีอุธยา ๗๗๐๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.เพทาย บุญประกอบ

สังกัดสำนักศึกษาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบทดสอบความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวรุ่งนภา สุขสำแดง นักศึกษาคณะดับเบิลยูดี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบคุณภาพเชิงเด็กนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอุธยา เขต ๑” ภายใต้การควบคุมของ ดร.ธีระวัฒน์ มงคลไชย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องดังกล่าว จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบทมา พร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ ในโอกาสต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอุธยา หวังเป็น อย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวรุ่งนภา สุขสำแดง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ธีระวัฒน์ มงคลไชย)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา

ที่ ศธ.อสส.ส/ว ๑๗๙

สำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๒๕๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชิญจากในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.พัชรา เดชะโถม

สังกัดสำนักวิชาฯ เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบทดสอบความตื้นของผู้เชิญจาก จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรุ่งมา สุขสำแดง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้การทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลส่งเสริมเด็กนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑” ภายใต้การควบคุมของ ดร.ธีระภัณฑ์ มนัสไสส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ ได้รายงานแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องดังกล่าว จึงโปรดเชิญท่านเป็นผู้เชิญจาก ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมา พร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมรายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ในโอกาสต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชิญจากในคราวนี้ ของ นางสาวรุ่งมา สุขสำแดง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นิสิต ไนน์ พธุกรุษ)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา

ภาคผนวก ค
แบบสื่อสนับสนุนและแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครศรีอยุธยาเขต 1

คำอธิบาย

การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครศรีอยุธยาเขต 1 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ครุผู้สอน นักการศึกษานิเทศก์นำไปใช้การดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครศรีอยุธยาเขต 1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด ผู้วิจัยจะสงวนคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ การนำเสนอรายงานเป็นภาพรวมและสร้างสรรค์ไม่ระบุชื่อและหน่วยงานของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบครบสมบูรณ์ทุกข้อ จักเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษามีคุณค่าเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ที่ช่วยตีจึงของข้อมูลมา ณ โอกาสนี้

นางสาวรุ่งนภา สุขสำเ箪

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

1. อายุ

- ต่ำกว่า 30 ปี
- 30 – 40 ปี
- 41 – 50 ปี
- 51 ปี ขึ้นไป

2. ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- น้อยกว่า 5 ปี
- 5 – 10 ปี
- 10 ปีขึ้นไป

3. ขนาดของสถานศึกษา

- ขนาดเล็ก นักเรียนตั้งแต่ 499 คน ลงมา
- ขนาดกลาง นักเรียนตั้งแต่ 500 – 1,499 คนขึ้นไป
- ขนาดใหญ่ นักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังนครศรีอยุธยาเขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงใน □ ที่ตรงตามระดับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังนครศรีอยุธยาเขต 1 ในแต่ละด้านดังนี้

5	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระดับมาก
3	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระดับน้อย
1	หมายถึง	ปัญหาการดำเนินงานระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับปัญหา				
		การดำเนินงาน				
		5	4	3	2	1
	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1	โรงเรียนมีแผนและปฏิทินปฏิบัติงานการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน เตรียมความพร้อม					
2	ครุที่ปรึกษาและผู้บริหาร ได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
3	ครุที่ปรึกษาจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านอื่นๆ ที่พบเพิ่มเติม					
4	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
5	บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามแผนงานเกี่ยวกับ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
6	ผู้บริหาร ได้ประเมินคุณภาพภายในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ					

	รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
ข้อที่	ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือนักเรียน	ระดับปัญหา				
		การดำเนินงาน				
		5	4	3	2	1
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (ต่อ)						
7	ครูที่ปรึกษาได้สรุปผลและรายงานผลเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อผู้บริหารผู้ปกครอง และชุมชนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
8	ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข					
9	การส่งเสริม สนับสนุนและให้ความสำคัญในการดำเนินงานจัดทำข้อมูลของนักเรียน					
10	ความชัดเจนของข้อมูลในระเบียนสะสภของนักเรียนแต่ละบุคคล					
11	ความยุ่งยากในการออกแบบบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา					
12	ความร่วมมือของผู้ปกครอง นักเรียนในการให้ข้อมูลกับโรงเรียน					
การคัดกรองนักเรียน						
13	โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา					
14	ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารมีการประชุมวางแผนการคัดกรองนักเรียน					
15	ครูที่ปรึกษานำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา					
16	โรงเรียนจัดทำสารสนเทศเผยแพร่การคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา					
17	โรงเรียนได้ออกแบบเครื่องมือคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา					
18	คณะกรรมการดำเนินงานและผู้บริหารได้สร้างความเข้าใจกับครูและบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน					

19	ครูที่ปรึกษาได้ติดตามผลและประเมินผลงานนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาอย่างใกล้ชิด					
ข้อที่	ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพหลักสูตรนักเรียน	ระดับปัญหา	การดำเนินงาน	5	4	3
การคัดกรองนักเรียน (ต่อ)						
20	ครูที่ปรึกษานำผลประเมินนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหารายงานให้ผู้บริหารทราบอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
21	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการคัดกรองนักเรียนโดยการให้รายละเอียดข้อมูลที่เป็นจริง					
22	ครูที่ปรึกษาได้นำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
23	การมีส่วนร่วมในการจัดทำเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนของครูที่ปรึกษา					
24	ความถูกต้องของผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนในการแบ่งกลุ่มนักเรียน					
25	การเก็บรักษาความลับผลการคัดกรองนักเรียนของครูที่ปรึกษา					
การส่งเสริมพัฒนานักเรียน						
26	โรงเรียนได้จัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามระบบคุณภาพหลักสูตรนักเรียนเป็นประจำทุกปี					
27	โรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
28	ครูที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรมโภมรูมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
29	ครูที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรมชุมนุมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นตามความสมัครใจและความอนันต์ของนักเรียน					
30	โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนา					

	นักเรียนเป็นประจำทุกปี					
31	ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน					
ข้อที่	ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					ระดับปัญหา การดำเนินงาน
		5	4	3	2	1
การส่งเสริมพัฒนานักเรียน (ต่อ)						
32	ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามแผนปฏิทินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่วางไว้ตามขั้นตอน					
33	ครูที่ปรึกษาได้สรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน					
34	ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนกับความต้องการของนักเรียน					
การป้องกันและแก้ไขปัญหา						
35	โรงเรียนมีการวางแผนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
36	โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันคุณภาพภายในดูแลเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน					
37	ครูที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่นักเรียนโดยออกแบบบ้านเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ					
38	ครูที่ปรึกษาประเมินผลและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเพื่อให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา					
39	ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารตรวจสอบและติดตามผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน					
40	ครูที่ปรึกษาเบิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหาเบื้องต้นอย่างจริงใจเพื่อใช้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน					

41	ครูที่ปรึกษาได้แผนการปฏิบัติงานการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมาปรับปรุงเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
----	---	--	--	--	--	--

ข้อที่	ปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน	ระดับปัญหา การดำเนินงาน				
		5	4	3	2	1
การส่งต่อนักเรียน						
42	ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารมีความจริงใจปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่ง ต่อนักเรียน					
43	ครูที่ปรึกษาประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่ง ต่อนักเรียน					
44	โรงเรียนติดตามผลการส่งต่อนักเรียนกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อหาทางแก้ไขปัญหา					
45	ครูที่ปรึกษาได้รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานผลการส่งต่อ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
46	ความพยายามของครูที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหานักเรียนก่อน การส่งต่อ					
47	วิธีการของครูที่ปรึกษาในการสูงใจให้กับนักเรียนยินดีต่อการถูก ส่งเพื่อรับการช่วยเหลือ					
48	ความสำนึกร่วมในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ ปรึกษา					
49	ความร่วมมือระหว่างครูแนะแนวกับครูที่ปรึกษาในการแก้ไข ปัญหานักเรียน					
50	มีการประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษากับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานักเรียน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม
แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพชั้นนำของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประเมินศักยภาพระดับครัวเรือนฯ แบบ 1

1. เมื่อข้อมูลสถานภาพของผู้บริหารสถานศึกษา

- 1.1 ตำแหน่ง..... สังกัด.....
- 1.2 วุฒิการศึกษาสูงสุดของท่าน คือ.....
- 1.3 ประสบการณ์การทำงาน.....
- 1.4 อายุปัจจุบัน..... ปี

2. แนวทางการศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพชั้นนำของสถานศึกษา

โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษากล่าวถึงปัญหาและเสนอแนวทางการศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบคุณภาพชั้นนำของนักเรียนของสถานศึกษา ในหัวข้อต่อไปนี้

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1. ครูที่ปรึกษาและผู้บริหาร ได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล
-
-
-
-

การคัดกรองนักเรียน

2. ครูที่ปรึกษานำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน
ออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....

การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

3. ครูที่ปรึกษาได้จัดกิจกรรมโรมรูมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในชั้นเรียนอย่าง
สม่ำเสมอ

.....
.....
.....
.....
.....

การป้องกันและแก้ไขปัญหา

4. ครูที่ปรึกษาได้แผนการปฎิบัติงานการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมาปรับปรุง
เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

.....
.....
.....
.....
.....

การส่งต่อนักเรียน

5. ครูที่ปรึกษาประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน

.....
.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ง

ผลประเมินค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน

ค่าความตรงตามเนื้อหาของแบบประเมินเพื่อการวิจัย
เรื่องการศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1

รายการปัญหาการดำเนินการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ใช้ข่าวสาร					IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
	1	2	3	4	5		
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล							
ข้อที่ 1	-1	1	1	1	1	0.60	ใช่ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 9	-1	1	1	1	1	0.60	ใช่ได้
ข้อที่ 10	0	1	-1	1	1	0.40	ตัดทิ้ง
ข้อที่ 11	0	1	-1	1	1	0.40	ตัดทิ้ง
ข้อที่ 12	0	1	1	1	1	0.80	ใช่ได้
ข้อที่ 13	1	1	-1	1	1	0.60	ใช่ได้
ข้อที่ 14	0	1	-1	1	1	0.40	ตัดทิ้ง
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
การคัดกรองนักเรียน							
ข้อที่ 16	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้

รายการปัญหาการดำเนินการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
	1	2	3	4	5		
การคัดกรอกนักเรียน (ต่อ)							
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 21	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 22	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 23	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 24	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 25	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 26	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 27	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 28	0	1	1	1	1	0.80	ใช่ได้
ข้อที่ 29	0	1	1	1	1	0.80	ใช่ได้
ข้อที่ 30	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
การส่งเสริมพัฒนานักเรียน							
ข้อที่ 31	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 32	0	1	1	1	1	0.80	ใช่ได้
ข้อที่ 33	0	1	1	1	1	0.80	ใช่ได้
ข้อที่ 34	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 35	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 36	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 37	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 38	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 39	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 40	-1	1	1	1	1	0.60	ใช่ได้
ข้อที่ 41	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 42	0	1	1	1	1	0.80	ใช่ได้

รายการปัญหาการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การป้องกันและแก้ไขปัญหา							
ข้อที่ 43	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 44	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 45	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 46	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 47	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 48	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 49	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
การส่งต่อนักเรียน							
ข้อที่ 50	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 51	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 52	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 53	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 54	-1	1	1	1	1	0.60	ใช่ได้
ข้อที่ 55	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 56	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 57	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 58	1	1	1	1	1	1.00	ใช่ได้
ข้อที่ 59	0	1	1	1	1	0.80	ใช่ได้
ข้อที่ 60	0	1	1	1	1	0.80	ใช่ได้

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ $\alpha = .97$

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

พ. ย. ๐๖๖๘/๒๕๖๒

สำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ถนนปรีดีพนมยงค์ ตำบลประตูชัย
อำเภอพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑

ด้วย นางสาวรุ่งภา สุขสันต์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑” ภายใต้การควบคุมของ ดร.ธีระวดน์ มองไสสง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนักศึกษาจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่ดำเนินกิจกรรม เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ สำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา จึงโปรดความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อความสมบูรณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน แต่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พันธุ์บรรณ)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการบันทึกศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๓๔๓๔-๒๒๙๙

ที่ กธ ๐๔๒๙/๔๔๗

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต ๑
ถนนอุตรชลา - ถ.สุจ Holt ตำบลสุมพันธ์
๐๘๑ ๓๓๐๐๐

๑๕๙ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บังคับศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนในสังกัด

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๑๕๙

ด้วย นางสาวจุ่งนภา สุขสำแดง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวิเชียรบุรี ได้รับอนุญาตให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ ภายใต้การควบคุมของ ดร.ธีระวัฒน์ มนัสไชย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา หรือ หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ เมื่อตอบแบบสอบถาม ให้ยกเว้นเด็กสิ่งเดียวที่ไม่สามารถตอบได้ ทิ้งคู่มือที่แนบมาไว้ในแบบฟอร์ม ๑๕๙ มิถุนายน ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อทราบและตอบแบบสอบถามไปที่บุคคลดังกล่าวด้วย จึงขออนุญาตอ้าง

ขอแสดงความนับถือ

๘

(นายพัฒน์ จันทร์แก้ว)
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑

กลุ่มอำนวยการ

โทร. ๐-๓๔๒๖-๔๔๔๑ ต่อ ๑๐๑
โทรสาร ๐-๓๔๕๐-๔๔๐๑

ที่ ยว. ๘๖๒๕.๙ / ๗๙๙

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ถนนปรีดีพนมยงค์ ตำบลสุระบุรี
อำเภอพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการท่าวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาวรุ่งภา สุขสันต์ นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้การท่าวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบคุณลักษณะเด่นของนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑” ภายใต้การควบคุมของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ มองไชย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษาฯ เป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหัวหน้าโดยการสัมภาษณ์ สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา จึงได้ขอความอุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อความสมบูรณ์ในการท่าวิทยานิพนธ์ครั้งด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอย่างอุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณา
จากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
โทร/โทรสาร ๐-๓๕๗๖-๖๐๘๓

ประวัติป่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	รุ่งนภา สุขสำแดง
วัน เดือน ปีเกิด	22 มกราคม พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลเสนา
ที่อยู่ปัจจุบัน	13/2 หมู่ 7 ตำบลเทพมงคล อำเภอบางซ้าย ^ช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพระอินทร์ศึกษา (กลุ่มสกุลอุทิศ) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545	ประถมศึกษา โรงเรียนวัดมุกดาทายวัน
พ.ศ. 2548	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดมุกดาทายวัน
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเสนา “เสนาประลักษณ์”
พ.ศ. 2556	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
พ.ศ. 2563	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา